

1981 பிப்ரவரி 12]

இ. கடன் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1981.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலில், தமிழ் நாடு 1981-ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 8/1981). அதையொட்டிய அவசரச் சட்டத்தை நிராகரிக்கும் தீர்மானத்தை திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு சந்தேகம், 1½ மணிக்கு சபையை முடித்துவிட்டு மறுபடியும் 2½ மணிக்குத் தானே, கூட்டப் போகிறீர்கள்? அதை முதலில் தெரிவிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 11 மணியிலிருந்து 5 மணி வரைக்கும்.

திரு. துரைமுருகன் : சாப்பாட்டிற்குப் போக வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பார்லிமென்டினே எல்லா மெம்பர்களும் சாப்பிடுகிறார்கள். சபை நடந்து கொண்டே இருக்கிறது. இன்றைக்கு ஒரு நாளைக்கு, உதாரணமாக, நடத்திப் பார்ப்போம்.

திரு. துரைமுருகன் : பார்லிமென்டினே ரெயில்வே கான்டீன் இருக்கிறது. மெம்பர்கள் சாப்பிடலாம், இங்கே, என்ன செய்ய முடியும்?

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : சார், அவசரமாக இருக்கிறது சட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். மீதி இருப்பதை ஒத்திவைத்து விடுகள். வில்லேஜ் ஆபீசர்ஸ் சட்டத்தை இன்றைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம், வேறு ஒரு நாளைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது 1½ மணிக்கு கலைந்து, திரும்ப 3 மணிக்குத் தொடரலாம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ ஆளுநர் அவர்களால் 19—11—19780-ஆம் தேதியன்று பிறப்பிக்கப்பெற்ற, தமிழ் நாடு 1980-ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்த) அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ் நாடு அவசரச் சட்டம் எண். 11/1980) இப்பேரவை நிராகரிக்கிறது ”.

திரு. கெ. சொக்கலிங்கம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் மொழிந்த தீர்மானத்தை நான் வழி மொழிகிறேன்.

[1981 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1981-ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 8/1981 ஆய்வுக்கு *எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்” * என்று மொழிகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்மான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் நான் சார்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதற்கான காரணங்கள் இங்கே தெளிவாக சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தச் சட்டம் கொண்டு வரக்கூடிய காரணங்களைப் பற்றி சொல்வதற்கு முன்னால் மூலச்சட்டத்தை நான் எடுத்துச் சொன்னால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற திருத்தங்கள் சரியானவையா என்ற முடிவிற்கு வரமுடியும்.

1980 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டத்திற்கு இந்த திருத்தம் கொண்டு வரப்படுகிறது. ஆனால், ஏற்கனவே 1980 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட கடன் நிவாரண சட்ட அடிப்படையிலே, ஒருவரின் குடும்ப வருமானம் ரூ. 4,800-க்கு மேற்படாமல் இருக்குமேயானால் அவர் கடன் பெற்றிருந்தாலும், அவரின் கடன் இந்த சட்டத்தின் அடிப்படையிலே ரத்து செய்யப்படும். கடன் கொடுத்தவர், அவர் மீது நீதிமன்றத்திலே அந்த கடனை வசூல் செய்ய வழக்கு தொடர முடியாது. இதைப் போலவே, ஒருவரின் குடும்ப வருமானம் ரூ. 4,800-க்கு மிகையாகாமல் இருந்து, தன்னுடைய மூவபிள் பிராப்பர்டிஸை கடன் வாங்கியவரிடம் அடகு வைத்திருந்தாலும், கடன் கொடுத்தவர் அந்த மூவபிள் பிராப்பர்டிஸை கொடுத்திவிட வேண்டும். வாங்கிய கடன் திருப்பிச் செலுத்தப்பட்டுவிட்டதாக கருதப்படும். இது பற்றியும் ஏற்கனவே உள்ள மூலச்சட்டத்தில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புவது, கடன் பெற்றவர்கள், அப்படி தன்னுடைய குடும்ப வருமானம் ஆண்டுக்கு ரூ. 4,800-க்கு கீழே இருக்கிறது என்று, ஆண்டு வருமான சான்றிதழ் ஒன்றினையும், கடன் பற்றிய விவரங்கள் அடங்கிய ஒரு மனுவையும் தாசில்தார் அவர்களிடம் கொடுக்கவேண்டும். அப்படி கொடுக்கிறபோது, அவர்கள் இதை ஆறு மாதங்களுக்குள்ளாக சமர்ப்பிக்க வேண்டும். ஆறு மாதங்களுக்கு மேலாகி, அதற்கு நியாயமான காரணங்கள் இருந்தால் ஒரு மாத தாமதத்தை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு தாசில்தார் அவர்கள் கடன் பெற்றவரிடம் மனுவை பெற்று, கடன் கொடுத்தவருக்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கி, விசாரித்து, கடன் சம்பந்தமாகவும், அடகு பொருள் சம்பந்தமாகவும்

*1981-ம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 28-ம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

1981 பிப்ரவரி 12] [திரு. அ- ரகுமன்சான்]

மாகவும் விசாரித்து, அதற்குண்டான உத்தரவை பிறப்பிக்க வேண்டும். அடகு பொருள்கள் திருப்பித் தர வேண்டுமென்று உத்தரவிட வேண்டும். இந்த சட்டத்தின் ஷரத்துப்படி கடன் கொடுத்த தவர்களும், கடன் வாங்கியவர்களும் நடக்கத் தவறினால், ஒரு வருட சிறைத் தண்டனை அல்லது ஐயாயிரம் ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்படும். இந்த சட்டத்தின் சம்பந்தமாக எந்த நடவடிக்கையும் வழக்கறிஞர் வைத்து வாதாடக் கூடாது. வழக்கறிஞர்களும் அதற்கு போசுக்கூடாது. இதுதான் ஏற்கனவே கொண்டு வந்த கடன் நிவாரண சட்டம். Ac: of 13/180

இந்தச் சட்டத்திற்கு திருத்தம் கொண்டு வருவதற்கு சொல்லப்படுகிற காரணம், கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை வசதிபடைத்தவர்கள் ஏமாற்றி பயன் அடைந்து விடுகிறார்கள், அதைத் தடுக்கவேண்டும் என்பதாகும்.

கடன் நிவாரணச் சட்டம் இயற்றப்பட்டு ஆறு மாதத்திற்குள் தாகில்தாரிடம் மனு செய்து, பயன்டைய வேண்டும், என்று காலவரம்பு டைம் லிமிடேஷன் உள்ளதால், கிராமத்தில் உள்ள ஏழை எளிய கிராம மக்களுக்கு இது தெரியாதிருப்பதால், அவர்களுக்கு அந்த கால வரம்பை நீட்டித்துத் தர வேண்டும். 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31-ம் தேதி வரைக்கும் இந்த கால வரம்பை நீட்டித்து தரவேண்டும். எனவே கால வரம்பு நீடிக்கப்படுகிறது என்றும், கடன்காரர் யார் என்பதற்கு ஏற்கனவே இருக்கிற மூலச் சட்டத்திற்கும், இப்போது கொண்டு வரப்படும் திருத்தச் சட்டத்திற்கும் ஒரு புதிய விளக்கம் கொடுக்கிற முறையிலும், இந்த திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஏற்கனவே உள்ள சட்டப்படி, 'குடும்பம்' என்ற சொல்கிற போது, கணவனையும், மனைவியையும் திருமணம் ஆகாத குழந்தைகளையும் சேர்த்துத் தான் குடும்பம் என்று மூலச் சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த குடும்பத்தினுடைய ஆண்டு வருமானம் 4,800 ரூபாய்க்கு கீழே இருந்தால் கடன் நிவாரண சட்டத்தின்படி அவர்கள் பயன் அடைவார்கள். ஆனால் திருத்தம் என்ன சொல்கிறது என்று சொன்னால், வருமான வரி கொடுக்கின்றவர்கள் இந்த சட்டத்தின் மூலம் பயன்பெற முடியாது, ஏனென்றால் அவர்கள் ஏழைகள் அல்ல; அவர்களை கடனாளிகள் என்று சொல்ல முடியாது என்று சொல்லப்படுகிறது. இதை நாம் வரவேற்கலாம்.

அதைப்போலவே, சேல்ஸ் டாக்ஸ் கட்டுகிறவர்களும், 'டெப்ட்டார்' என்ற இலக்கணத்திலே வரமாட்டார்கள், எனவே அவர்களும் இந்த சட்டத்தின் மூலம் பயன் அடைய முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிற கருத்தையும் நாம் வரவேற்கலாம். ஆனால் எங்களுடைய திருத்தம் என்னவென்றால், என்னைவரும்

[1981 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடியுங்கள். நேரமாகி விட்டது. மணி இப்போது ஒன்றரை. பேரவையின் முன் அனுமதியோடு பேரவையின் நேரத்தை இன்னும் ஐந்து நிமிடங்களுக்கு நீட்டிக்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : ஒருவர் பஞ்சாயத்திலோ அல்லது முனிசிபாலிட்டியிலோ அல்லது கன்டோன்மென்ட் பகுதியிலோ அல்லது கார்ப்பரேஷன் பகுதியிலோ, அல்லது இந்தியன் யூனியன் டெரிட்டரியிலோ வீடோ, நிலமோ வைத்திருந்து அவரது ஆண்டு வருமானம் 1,200 ரூபாயோ அல்லது அதற்கு மிகாமலோ இருந்தால் அவர் கடனாளி என்று இந்தச் சட்டத்தால் கருதப்பட மாட்டார்.

[பிற்பகல் 1-30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியுடன் பேரவையின் நேரம் 5 நிமிடம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : நிலமோ, வீடோ இருந்து வாடகை வருமானம் 1,200-க்கு மேலோ அல்லது அதற்கு மிகாமலோ இருந்தால், அவர்கள் கடன்காரர்கள் என்று சட்டத்தால் கருதப்படமாட்டார்கள். ஆகவே, கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் கீழ் பயன் கிறையாது என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. இதைத் தான் நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் படி வசதி படைத்தவர்கள் பயன் அடையக் கூடாது என்பது வரவேற்கத்தக்கதுதான். ஆனால் பஞ்சாயத்துப் பகுதியில், முனிசிபாலிட்டிப் பகுதியில், கன்டோன்மென்ட் பகுதியில், கார்ப்பரேஷன் பகுதியில் நிலமோ, வீடோ இருந்தால் அதற்கு வருமானம் வாடகை மூலம் ரூ. 100 மாதத்திற்கு வந்தால், அல்லது ஆன்னுயுவல் இன்கம் ரூ. 1,200 இருந்தால் அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் நிவாரணம் கிடையாது என்று சொல்வது சரியான கருத்து இல்லை. ஆண்டு வருமானம் ரூ. 1,200 என்று சொன்னால், ஒரு மாதத்திற்கு ரூ. 100 தான் வருமானம் என்று சொல்ல வேண்டும். சென்னையைப் பொறுத்த வரையில், ரூ. 100 மாத வாடகை வருகிறது என்று சொன்னால் அவர்கள் பெரிய வசதிப் படைத்தவர்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஆகவே, பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன், கார்ப்பரேஷன், கன்டோன்மென்ட் என்று ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் நில வாடகை அல்லது வேறு வருமானம் வித்தியாசப்படும். ஆகவே, கிரேடு டிபரன்சியேஷன் இருக்க வேண்டும். ஒட்டுமொத்தமாக நிலமோ, வீட்டு வாடகையோ என்று சொல்லி வியாக்கியானம் கொடுப்பது சரியல்ல.

அடுத்த முக்கியமான பிரச்சனை ஒன்றை மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 4,500 ரூபாய்க்குக்

1981 பிப்ரவரி 12] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

கீழே வருமானம் வருகின்ற குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தாசில் தாரிடத்தில் மனு கொடுத்தால் அவர்கள் அந்த மனுவை உடனடியாக பைசல் செய்வது இல்லை. காலதாமதம் செய்கிறார்கள். கடன் கொடுத்தவர்களுடன் தாசில்தார் தவறான வழியில் தொடர்பு கொண்டு, எனக்கு வந்த தகவலை வைத்துச் சொல்லிக் கொள்கிறேன், ஏழை, எளிய மக்கள் அளிக்கிற அந்த மனுவை பைசல் செய்யாமல், அதன் மீது தீர்ப்பு அளிக்காமல் காலம் கடத்துகிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட மனுவை அந்த ஏழை மக்கள் கொடுத்தால், அதற்கு ரிஜிஸ்டர்ட் அக்னாலெஜ்மென்ட் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படி இருந்தால் தான் தாசில்தார்கள் அந்த மனுக்களை காலம் தாழ்த்தாமல் உடனடியாகத் தீர்ப்பதற்கு சௌகர்யமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் மூலம் வசதி படைத்தவர்கள் பயன் அடையக்கூடாது என்பது வரவேற்கத்தக்கது தான். ஆனால் அதே நேரத்திலே ஆண்டுக்கு ரூ. 1,200 நிலத்தின் மூலமோ, வாடகை மூலமோ வந்தால் அவர்களே பணக்காரர்கள் என்று முத்திரை குத்தி இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் பயன் இல்லை என்று சொல்வது நியாயமாகாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைப்போலவே 4,500 ரூ. வருமானம் உள்ள ஏழை எளிய மக்கள் மனு கொடுக்கிறபோது, தாசில்தார்கள் சரியான நடவடிக்கை எடுப்பது இல்லை. ஆகவே, இந்தச் சட்டம் எதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற்றப்படாமல் இந்தச் சட்டம் எலும்புக்கூடாக, வெறும் ரத்தமும் சதையும் அற்றதாக இருக்கும் சட்டமாக இருப்பதால், பலன் ஒன்றும் ஏற்பட்டு விடாது. அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.

இந்த 3-வது பிரிவைப் பொறுத்தவரையில், வருஷத்திற்கு 1,200 ரூ. என்ற பிரிவை நீக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு இடத்திற்கும், ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் தனித்தனியாக வருமான வரம்பு பிக்ஸ் செய்யப்பட வேண்டும். சென்னை என்று இருந்தால் ரூ. 3,00 வைக்கலாம். மதுரை என்று இருந்தால் ரூ. 200 என்று வைக்கலாம். ஆகவே, இந்தக் கருத்தை அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, என்னுடைய திருத்தத்தை ஆதரித்து இந்த அளவில் முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று மாலை 3 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-35 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

[1981 பிப்ரவரி 12]

பிற்பகல் 3-00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பி. ஏச். பாண்டியன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

3. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி

(இ) கடன் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு 1981—தொடர்ச்சி

திரு. என். சங்கரம்மாள் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த சட்டமன்றத்தின் ஆய்வில் இருக்கக்கூடிய இந்த சட்ட முன்வடிவு தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தச் சட்டமாகும். அந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபோது அதை மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆதரிக்கிறது. இப்போதும் இந்த திருத்தங்களைப் பொறுத்தவரையில் எந்த நோக்கத்திற்காக அந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டதோ அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த திருத்தங்கள் பயன்பட வேண்டுமென்ற ஒரு கவலையில் தான் நாங்கள் சில திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

பொதுவாக 4,800 ரூபாய் ஆண்டு ஒன்றுக்கு குடும்ப வருமானம் இருக்கக்கூடிய ஒரு குடும்பத்திற்கு, அவர்கள் தனிப்பட்ட வரிகளிடம் வாங்கியிருக்கக்கூடிய கடன்களிலிருந்து நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய சட்டம்தான் மூலச் சட்டம். 1979 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31-ந் தேதி முடிய அவர்கள் தனிப்பட்டவர்களிடம் கடன் வாங்கியிருந்தால் அந்த கடனை இந்த மூலச் சட்டம் ரத்து செய்தது. அதற்கான மனுக்கள் வாங்கப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கிடையிலே இந்த திருத்தச் சட்டத்திலே என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்றால் சில வசதிபடைத்தவர்கள் தவறான முறையிலே இதை பயன்படுத்தி, நிவாரணம் பெறுகின்ற காரணத்தால், வசதி படைத்தவர்களுக்கு அந்த நன்மை, அந்த பலன் கிடைக்கக்கூடாது என்பதால், ஏழை எளிய பக்கங்களுக்கு தான் அசல் பலன் கிடைக்க வேண்டுமென்று அரசு கருதுவதால் இந்த திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இதிலே இந்திய அரசாங்கத்தினுடைய வருமான வரிச் சட்டத்தின்படி வருமான வரி செலுத்தக்கூடியவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தினுடைய பலன் தேவையில்லை என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இந்த மாநில சர்க்காருக்கு விற்பனை வரி செலுத்தக்கூடியவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தினுடைய நன்மை கிடைக்க வேண்டாம் என்பதையும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் அதற்கு அடுத்தபடியாக வந்திருக்கிற காரணங்களைப் பொறுத்த மட்டில் எங்களுக்கு மாற்று யோசனை இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் ஒருவர் சொந்த வீடு வைத்திருந்தால், அதில் அவர் குடியிருந்தாலும் அவருக்கு மாதம் 100 ரூபாய் வீதம் ஆண்டுக்கு 1,200 ரூபாய் வீட்டின் வாடகையாக இருந்தால் இந்த கடன் நிவாரணச் சட்டத்திலே அவர்களுக்கு நன்மைகிடைக்காது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1981 பிப்ரவரி 12] [திரு. என். சங்கரய்யா]

இன்று இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் ஒரு சாதாரண மனிதன் கூட இந்த 100 ரூபாய் வாடகைக்கு ஒரு வீட்டிலே குடியிருக்கலாம். ஒருவர் தன்னுடைய வீட்டை 100 ரூபாய் வாடகை வரும் அளவிலுள்ள வீட்டை வாடகைக்கு விடாமல் தானே அதில் குடியிருக்கலாம். மூலச் சட்டத்தில் 4,800 ரூபாய், மாதம் ஒன்றுக்கு 400 ரூபாய் வருமானம் வந்தால்கூட அவருக்கு இந்தச் சட்டத்தினால் பலன் கிடைக்கும்.

அவர் அந்த வீட்டிலே குடியிருக்கிறார் என்றால் அதை வருமானம் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே அவர் அந்த வீட்டிலே குடி இருந்தாலும் அல்லது வாடகைக்கு விட்டிருந்தாலும் அல்லது விடாவிட்டாலும் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த வீட்டின் வாடகை என்ற அளவில் 100 ரூபாய் வந்தாலும் மேலும் 300 ரூபாய் அவருக்கு வேறு வகையிலே வருமானம் வந்தால் தானே மாதம் ஒன்றுக்கு அவருக்கு 400 ரூபாய் கிடைத்ததாக அர்த்தம். ஆகவே சாதாரணமாக வேறு ஒரு வருமானமும் இல்லாமல் வெறும் 100 ரூபாய் மட்டும் அந்த வீட்டின் மூலம் வரடகையாகப் பெற்றுக்கொண்டிருந்தால் அவருக்கு இந்த சட்டத்தின்கீழ் நன்மை கிடைக்காது. அவர் வாங்கி இருக்கின்ற கடனை அவர் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும் என்று இருக்கிறது அது நியாயமாகப் படவில்லை. ஆகவே நாங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் என்னவென்றால் அப்படி ஒரு வீட்டை வைத்திருப்பவர்கள் அந்த வீட்டை வாடகைக்கு விட்டு வேறு வருமானமும் அவர்களுக்கு வந்து அது ஆண்டுக்கு 4,800 ரூபாய்க்கு மேல் போனால் அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் பலன் கிடைக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால் அந்த வாடகையும், வருமானமும் இந்த குறிப்பிட்ட தொகைக்கு கீழே இருந்தால் நிச்சயமாக இந்தச் சட்டத்தின் பலன் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். இதுதான் எங்களுடைய அபிப்பிராயம். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஏதோ நீதிமன்றத்தினுடைய ஆணை மற்றவைகளை வைத்துக்கொண்டு இந்த சட்டத்தின் பலன் கிடைக்காமல் செய்வது சுரியாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நிலம் வைத்திருப்பது பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது நீர்ப்பாசன நிலம் 5 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இந்த சட்டத்தின் பலன் கிடைக்க வேண்டியதில்லை. அதேபோல் நீர்ப்பாசனம் இல்லாத நிலம் 10 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் இந்த சட்டத்தின் பலன் கிடைக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால் இன்டிவிஜுவலி ஆர் ஜாயிண்ட்லி என்று இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதாவது 5 அல்லது 6 சகோதரர்கள் என்று இருக்கின்ற நிலைமையில் அவர்கள் அனைவருக்கும் சேர்த்து 5 ஏக்கருக்கு மேல் நீர்ப்பாசன வசதி உள்ள நிலத்தை வைத்திருந்தால் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் இந்த சட்டத்தின்கீழ் பலன் கிடைக்காமல் போய்விடும். அதேபோன்று அவர்கள்

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1981 பிப்ரவரி 12]

பத்து ஏக்கருக்கு மேலே நீர்ப்பாசன வசதி இல்லாத நிலம் வைத்திருந்தாலும் அவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் இந்த சட்டத்தின்கீழ் பலன் கிடைக்காமல் போய்விடும். இப்படிக்கூறப்பட்டிருப்பது நியாயமா? ஆகவே அதிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஜாயின்ட்லி என்ற வார்த்தையை அதாவது கூட்டாக என்று கூறப்பட்டிருக்கின்ற வார்த்தையை நீக்க வேண்டும் என்று எங்களுடைய திருத்தத்திலே கொடுத்து இருக்கிறோம். ஒருவர் தானே சொந்த முறையிலே 5 ஏக்கருக்கு மேலே நீர்ப்பாசன நிலம் வைத்திருந்தால் அவருக்கு இந்த சட்டத்தின் பலன் கிடைக்க வேண்டியதில்லை, அதேபோன்று சொந்த முறையிலே 10 ஏக்கருக்கு மேலே நீர்ப்பாசனம் இல்லாத நிலம் வைத்திருந்தாலும் இந்த சட்டத்தின் பலன் அவருக்குக் கிடைக்க வேண்டியதில்லை. அதேமாதிரி ஒருவருக்கு 4,800 ரூபாய்க்கு மேலே ஆண்டு வருமானம் வருகிறதென்றாலும் அவர்களுக்கும் இந்த சட்டத்தின் பலன் கிடைக்க வேண்டியதில்லை. அதேபோன்று 4,800 ரூபாய்க்கு மேலே வருமானம் வருகின்ற எந்த குடும்பத்திற்கும் இந்த சட்டத்தின் பலன் கிடைக்கவேண்டியதில்லை. ஆனால் அதற்குக் குறைவாக வருமானம் பெறுகின்ற எல்லா குடும்பத்திற்கும் அந்தப் பலன் கிடைக்க வேண்டும். அடுத்து 25 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேற்பட்டு அசையாத சொத்துக்களை தனியாகவோ கூட்டாகவோ வைத்திருந்தால் அவருக்கு இதனால் நன்மை இல்லை என்று இருக்கின்றது. இங்கேயும் அந்த கூட்டாகவோ என்று வார்த்தை நீக்கப்பட வேண்டும். 25 ஆயிரம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சொத்து வைத்திருந்தாலும் அதிலிருந்து வருகின்ற வருமானம் என்ன வருகின்றது என்பதைக் கணக்கிட வேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இந்த சட்டத்தில் சொல்லி இருப்பது மாதிரி ஆண்டு வருமானம் 4,800 ரூபாய்க்கு கீழே இருந்தாலும் அவர்கள் இவ்வளவு சொத்து வைத்திருப்பதன் காரணத்தால் அவர்களுக்கு இந்த சட்டத்தின் பலன் கிடைக்காமல் அவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள்.

அடுத்து குழந்தைகளுக்கும், விதவைகளுக்கும் இந்த சட்டத்திலே இருந்து விலக்களிக்கப்பட்டிருப்பதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் பெண்கள் கடன் கொடுத்திருந்தாலே அவர்களுக்கு இந்த சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று இருப்பது டிஸ்கிரிமினேஷனாகும். நாம் ஆண்களும், பெண்களும் சமம் என்று சொல்கிறோம். ஆண்கள் குற்றம் செய்தாலும், பெண்கள் குற்றம் செய்தாலும் சமமாகத்தான் தண்டிக்கப்படுகின்றனர். அதேபோல் ஆண்கள் நல்லது செய்தாலும், பெண்கள் நல்லது செய்தாலும் நாம் சமமாகத்தான் பாராட்டுகிறோம். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் லேவாதேவிகாரர்களில் பெரும்பான்மையோர் பெண்கள். அவர்கள் கடுமையான வட்டி வாங்குகிறார்கள். ஆகவே இந்த சட்டத்திலே இப்படி கொல்லப்பட்டிருப்பதன் காரணத்தால், வழக்குகள் போடப்படுகின்ற சூழ்நிலையிலே ஒருவன் தன்னுடைய பெண்டாட்டியிடத்திலே கடன் வாங்கி இருப்பதாகச் சொல்லி அதற்கான ஆள்

1981 பிப்ரவரி 12, [திரு. என். சங்கரய்யா]

விலை ஏற்பாடுகளை எல்லாம் தயாரித்து செய்தால், இந்த சட்டத்தின் மூலம் யார் யாருக்கு நன்மை ஏற்பட வேண்டும் என்று கருதி கொண்டுவரப்பட்டதோ அவர்கள் அனைவருக்கும் அந்த நன்மை கிடைக்காமல் செய்யப்பட்டுவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 3-10).

அவர்கள் செய்ய வேண்டிய ஒரே வேலை அவர்களிடத்தில் வாங்கியிருக்கக்கூடிய பணத்தை, தன்னுடைய மனைவியிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டார்கள் என்று மாற்ற வேண்டிய ஒன்று தான். ஆகவே பொதுவாக பெண்களிடத்தில் வாங்கி கடன் என்று சட்டத்தில் இடம் பெறக் கூடாது. அது சரியல்ல. மொத்தத்தில் 4,800 ரூபாய்க்கு குறைவாக வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு கிடையாது என்றுதான் ஏற்கனவே இருக்கிறதே. அது போதும். கைம் பெண்கள், குழந்தைகள் என்று போட்டிருக்கும் விதி விலக்குகளை வேண்டுமானால் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் பொதுவாக பெண்கள் என்று குறிப்பிடுவதில் பல பினாமிகள் ஏற்பட வாய்ப்பு உண்டு. ஏனென்றால் இந்தச் சட்டம் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டு இப்போது தான் கொண்டு வரப் பெற்றிருக்கிறது. அதனால் இப்போதே தாகில்தார் அலுவலகத்தில் இப்படி விண்ணப்பங்கள் வருகின்றன. ஆகவே யாருக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறதோ அவர்களுக்கு நன்மையை தர முடியாது போய் விடும் என்பதை குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் கைம்பெண்கள், குழந்தைகள் என்று விதி விலக்கு வைத்திருப்பதிலும் ஒன்றை குறிப்பிட்டிருச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் திருப்பிக் கொடுத்து விட வேண்டும் என்று கண்டிஷனோடு வட்டியை தள்ளுபடி செய்து விட வேண்டும். அவர்களுக்கும் பணம் போய் சேர்ந்து விடும். கடன் வாங்கியவர்களுக்கும் உபயோககரமாக இருக்கும். ஏனென்றால் அரசு இரு தரப்பினரையும் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும். கைம்பெண்கள், குழந்தைகள் அகியவர்களிடம் வாங்கிய கடன் என்றாலும் கூட இப்படி ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தால் நலமாக இருக்கும். அது மட்டும் அல்ல. இந்தச் சட்டங்களை நிறைவேற்ற என்று தனியாக அலுவலர்களை நியமிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும், ரெவின்யூ வேலைகள் இல்லாத ஒரு தாகில்தார் இந்த வழக்குகளை விசாரணை செய்ய என்று தனியாக நியமிக்கப்பெற வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்லாமல், டிசம்பர் மாதம் 31 ஆம் தேதியோடு இதற்கான காலம் முடிந்து விடுகிறதாக குறிப்பிடப்பெற்றிருக்கிறது. மேற்கொண்டு வேண்டுமானால் 31 ஆம் தேதி ஜனவரி மாதம் 1981 ஆம் வருடம் வரை விலக்கு அளிக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள், அப்படி என்றால் 1980 ஆம் வருடம்

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1981 பிப்ரவரி 12]

டிசம்பர் 31 ஆம் தேதிவரை இருக்கக் கூடிய கடன்களுக்குத் தான் நிவாரணம் கிடைக்கும். அதற்குப் பிறகு நிகழ்காலத்தில் கொடுக்கப்பெற்றிருக்கும் கடன்களுக்கு கிடைக்காது. ஆகவே, 1981 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் வரையிலும் அந்த மனுக்களை வாங்க அனுமதி கொடுத்தால் சட்டப்படி உரிமை பெற்றவர்கள் காப்பாற்றப்பெறுவார்கள். யாருக்காக யாரை காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறதோ அந்த ரக மக்களுக்கு அது நன்மையை அளிக்கும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, இதன் மூலச் சட்டத்தை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம். அதற்கு இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தத்தைப் பொறுத்த வரையில் உங்கள் திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொள்கிற அதே நேரத்தில் நாங்கள் கொடுத்திருக்கிற திருத்தங்களையும் பரிசீலித்து அதையும் இதனோடு சேர்த்து எந்தக் கொள்கையும் முன்பின் முரண் இல்லாதவகையில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு. கே. குப்புசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலே உள்ள ஏழை எளிய கடன் பட்ட மக்களை கடன் தொல்லையிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டும் என்ற திட்டத்தில் தமிழக அரசு இதன் மூலச் சட்டத்தை முதலிலே கொண்டு வந்து, அதையொட்டி சில வசதி படைத்தவர்கள் கடன் வாங்கிய பெயரில் அதிக லாபம் அடைந்து விடக் கூடாது என்ற எண்ணத்தில், இந்த திருத்தச் சட்டத்தை தமிழக அரசு கொண்டு வந்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். நான் மட்டும் இல்லை இந்த கடன் சுமையிலிருந்து விடுபடவிரும்பும் ஏழை எளிய மக்கள் நிச்சயமாக இந்த அரசை பாராட்டுவார்கள் என்றும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மதிப்பிற்குரிய மார்ச்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்குப் பதிலாக என்னுடைய கருத்தை நான் எடுத்து வைக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதிலே, பெண்கள் கடனுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்திருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, இப்படி விதிவிலக்கு கொடுத்திருப்பதால் பலவிதமான வேறு பயன்கள் ஏற்படும் என்றும் உதாரணமாக ஆண்கள் பெயரில் இருக்கும் கடன்களை பெண்கள் பெயரில் உள்ள கடன்களாக மாற்றிவிடுவார்கள் என்றும் எடுத்துக் காட்டிப் பேசினார். அவருடைய கவனத்திற்கு நான் ஒன்றைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இதனுடைய மூலச்சட்டமே 1938 லே தான் முதன் முதல் வந்தது. இந்தச் சட்டத்தின் பெயரால் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்திலும் வழக்குகள் நடைபெற்று, உச்சநீதி மன்றம் வரைக்கும் சென்று அங்கே தீர்ப்புகள் வழங்கப்பெற்றிருக்கின்றன.

1981 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. குப்புசாமி]

அதிலே இந்தக் கடன் யார் யாருக்கு எந்த வகையில் கட்டுப் படுத்தலாம் என்பதற்கு மூன்று ஆதாரமான கருத்துக்களை தீர்ப்புகளாகக் குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லி யாகவேண்டும். ஒருவர் கடன்பட்டிருக்கும்போது அந்தக் கடன் யாரிடம் இருக்கிறது? at the time of incurring the debt அடுத்தபடியாக at the time of filing the suit தாவா யாருடைய பெயரில் இருக்கிறது, கடன்பட்டது யார் பேரில் இருக்கிறது, அதேபோன்று at the time of realising the debt கடன் வசூலிக்கிறபோது அந்தக் கடன் யாரிடம் இருக்கிறது. ஆகவே முதலில் ஒரு பெண் பேரில் கடன் இருந்தால் கடைசி வரை அவர் பேரில்தான், இந்த மூன்று காரியங்களும் அவர் பெயரில் இருந்தால்தான் அந்தப் பயனை அவர் அடைய முடியுமே தவிர மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் சொன்னதுபோல் ஒரு ஆண் பேரில் உள்ள கடன் பெண்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிற விதிவிலக்கை வைத்து நிச்சயமாக ஒரு ஆண் பயன் அடைய முடியாது என்பதற்கு உச்சநீதிமன்ற தீர்ப்புள்ள பாதுகாப்பாக இருப்பதால் அதை வர வேற்க வேண்டுமே தவிர அதைத் திருத்த வேண்டிய அவசியமில்லை.

அடுத்து, ஒன்றைச் சொன்னார்கள், “Whether individually or jointly owns in this State or elsewhere” என்றிருக்கிறது. ‘இன்டிவிடியுவலி’ என்றிருக்கவேண்டுமே தவிர ‘ஜாயின்ட்லி’ என்றிருக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள், ஒட்டுமொத்தமாக இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். ஜாயின்ட் பாமிலி என்பதற்கு டெபனிஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜாயின்ட் பாமிலி என்பதற்கு இன்கம் டாக்ஸ் ஆக்டில் டெபனிஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகிரிகல்சர் இன்கம் டாக்ஸ் ஆக்டில் ஜாயின்ட் பாமிலி என்பதற்கு டெபனிஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய, மாநிலச் சட்டங்களில் ஒரேமாதிரியான டெபனிஷன்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒட்டுமொத்தமாக வருமானத்தை அனுபவிக்கக்கூடிய ஒரு ஜாயின்ட் பாமிலி என்று வரும்போது அவர்களுக்கும் இந்தச் சட்டம் பொருந்தும்படியான வகையில்தான் இந்தச் சட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே தவிர இதில் மாற்றுவதற்கு ஒன்றுமில்லை.

கடன் பட்டவர்கள் கூட தனிப்பட்ட. முறையில் வருமானம் வரக்கூடியவர்களாக இருக்கலாம். ரூ. 4,800-க்கு குறைவான வருமானம் வருபவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பயன் அளிக்கிறது என்பதால் தனிப்பட்டமுறையில் சொத்து வைத்திருந்தால் தப்பித்துக்கொள்வார்கள் என்பதை அரசு உணர்ந்து ரூ. 25,000 இம்முறையின் பரப்பாட்டி இருந்தாலும், அல்லது வேக் கன்ட் ஸைட் இருந்தாலும், அல்லது ரெகுலர் இன்கம் இருந்தாலும் ஒட்டுமொத்தமாக ஒருவருக்கு ரூ. 25,000-க்கு மேல் வருமானம் இருந்தால் அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை இல்லை என்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

[1981 பிப்ரவரி 12]

திரு. என். சங்கரய்யா : ரூ. 25,000 என்பது சொத்து மதிப்பு.

திரு. கே. குப்புசாமி : வருமானம், சொத்து மதிப்பு இரண்டும் சேர்த்து.

திரு. என். சங்கரய்யா : வருமானம் இல்லை, ரூ. 25,000 வருமானம் இருந்தால் யாரும் நிவாரணம் கேட்கமாட்டார்கள்.

திரு. கே. குப்புசாமி : "Whether individually or jointly owns in this State or elsewhere both agricultural lands and other immovable property, the market value of both such agricultural lands and other immovable property exceeds twenty-five thousand rupees."

நிலமாக இருந்தாலும், காலி இடமாக இருந்தாலும் ரூ. 25,000-க்கு மேல் வருமானம் இருந்தால் அவர்கள் பயனடைய மாட்டார்கள். ஏற்கனவே உள்ள சட்டத்தின்படி தப்பித்துக் கொண்டவர்கள் இந்தச் சட்டத்தின் பிடியில் வருகிற அளவிற்கு இதைக் கொண்டுவந்தமைக்கு பாராட்டுகிறேன்,

திரு. அ. ரகுபாங்கான் : நம்முடைய மாண்புமிகு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் தவறாகப் புரிந்துக் கொண்டு பேசுகிறார் என்று நினைக்கிறேன். ஆண்டுக்கு ரூ. 25,000 என்பது—either from land or house, whether let out or in possession or in occupation என்பதை தவறாகப் புரிந்து கொண்டு பேசுகிறார்.

திரு. கே. குப்புசாமி : சட்டத்தைப் படித்து சரியாகத்தான் சொல்கிறேன். வேறு ஏதாவது விளக்கங்கள் கேட்டால் பதில் சொல்கிறேன்.

ஏற்கனவே மூலச் சட்டத்தின்படி சலுகைகளை அனுபவித்தவர்கள் இந்தச் சட்டப்படி அவற்றை அனுபவிக்க முடியாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிச்சயமாக அந்தச் சலுகைகளை அவர்கள் பெறமாட்டார்கள் என்ற வகையில் 7-வது பிரிவு, Removal of doubts என்று சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே வசதி உள்ளவர்கள் இந்தச் சட்டத்தில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்ள எந்தவிதமான இடமும் இல்லை. ஆக சிறந்த முறையில் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததற்காக தமிழக அரசைப் பாராட்டி இதை வரவேற்கிறேன்.

[பிற்பகல் 3-20].

திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடன் நிவாரண திருத்தச் சட்டத்தின் பேரால் திரு சங்கரய்யா அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1981 பிப்ரவரி 12] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

இந்த கடன் நிர்வாரணச் சட்டம் இன்றைக்கு மத்தியிலே இருக்கக்கூடிய காங்கிரஸ் கட்சி 2,400 ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு நிர்வாரணம் கொடுப்பதற்காக கொண்டு வந்தார்கள். அந்தக் கடன் நிர்வாரணச் சட்டம் கொண்டு வருகின்றபோது, தமிழகத்திலே பெரும்பான்மையான இடங்களிலே மக்களுக்கு இதை எடுத்துச் சொல்லியவர்களில் நாங்களும் ஒருவர். ஆனால், அதன் மூலமாக ஜனங்களுக்கு ஏழை எளியவர்களுக்கு நன்மை கிடைத்ததா என்றால், கிடைக்கவில்லை. அதற்குப் பிறகு, அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. அரசு, அதிலே திருத்தம் செய்து 4,800 ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு இந்தக் கடன் சலுகை கிடைக்குமென்று சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அப்படி சட்டம் கொண்டு வருகின்றபோது, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பாக நாங்கள் அதை வரவேற்றோம்; ஆதரித்தோம். ஆனால், சட்டம் கொண்டு வந்ததற்குப் பின்னால், இப்போது ஒரு திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த திருத்தச் சட்டத்தின் முக்கியமான நோக்கம், எந்தச் சட்டத்தையும் நாம் ஆண்டு ஆண்டுகளாகப் போட்டாலும், இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய ஓட்டைகளைப் பயன்படுத்தி பெரிய வசதி படைத்தவர்கள், இந்த வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்தி பலனைப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள்.

குறிப்பாக, இந்தச் சட்டத்திலே ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே இந்த திருத்தப்படி ஏழை எளியவர்களுக்கு நன்மை கிடைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், சட்டம் போட்டு இத்தனை ஆண்டுகளாகியும், எந்த மக்களுக்காக எந்த ஏழை எளியவர்களுக்காக, இந்த நாட்டிலே உழைத்து உழைத்து இன்றைக்கு ஒருவேளை உணவுகூட இல்லாமல் தமிழகத்திலே 62 சதவீதம் மக்கள் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே இருக்கக்கூடிய மக்களுக்காக கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்தச் சட்டம் எந்த அளவுக்கு மக்களுக்கு பலன் கிடைத்திருக்கின்றது என்பதைப் பற்றி இன்னும் ஆராயலாம். ஆனால், நாம் நல்ல சட்டத்தைப் போடுகிறோம்; அதை நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டு வருகிறோம்; அந்த நல்ல நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டமன்றத்திலே அதை விவாதிக்கிறோம்; இறுதியிலே அதை நிறைவேற்றுகிறோம். ஆனால், அப்படி நிறைவேற்றி முடிந்ததற்குப் பிறகு இந்தச் சட்டம் கீழே போகின்றபோது, உண்மையிலேயே சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளால் அந்த மக்களுக்கு அந்தப் பலன் கிடைக்கச் செய்வதற்கு அவர்கள் தயாரா என்று பார்க்கிறபோது, இல்லை என்றுதான், அதை நான் ஒரு குற்றச் சாட்டாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காரணம், என்னிடத்திலே ஒரு நகல் இருக்கிறது. இதே கடன் நிர்வாரணச் சட்டத்தின் படி திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே, சங்கரன்கோவில் தாசில்தார் கொடுத்திருக்கிறார். முதலில் ஒரு சர்டிபிகேட் ரூ. 3,860 வருமானம் என்றும், அடுத்து டிசம்பர் மாதம் ரூ. 6,590 என்றும் கொடுத்திருக்கிறார். முதலில் கொடுத்தது, 18—8—1980லே; இரண்டாவது கொடுத்தது 4—12—1980-லே. (குறுக்கீடு

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1981 பிப்ரவரி 12]

பெயரைக் குறிப்பிட வேண்டியதில்லை ; சங்கரன்கோவில் தாசில்தார் அப்படி கொடுத்திருக்கிறார். இப்படி ஒரு தாசில்தார் ஒரு வருடத்திற்குள் இரண்டு தடவை சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்திருக்கிறார். எந்த சாதாரண மக்களுக்காக, நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நிறைவேற்றுகிறோமோ. அதை நிறைவேற்றக் கூடிய அதிகாரி இப்படி கொடுப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைப் பற்றி அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியிலே நான் கண்ணாலே பார்த்திருக்கிறேன். இப்படி ஆயிரக்கணக்கான மனுக்கள் கிராமத்திலே வருகின்றது. இப்போது விவசாயிகள் நிலத்திலே நிலப் பிரபுக்கள், வசதி படைத்தவர்கள் நுழையக் கூடாது என்று சொல்வதை வரவேற்கிறோம். ஆனால், இந்தச் சட்டத்தின்படி அவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அது அவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டும்.

இப்போது இருக்கும் அதிகாரிகள் இதுவரை செய்து வந்த முறை ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தில் ஐந்து பேர் இருக்கிறார்கள் என்றால், தகப்பனுக்கு ரூ. 7.80 கூலி ; பெரிய பையனுக்கு ரூ. 7.80 கூலி ; மனைவிக்கு, ரூ. 6.20 கூலி ; பெண்ணுக்கு ரூ. 6.20 கூலி ; சின்னப்பையனுக்கு, அரைஆள் கூலி ரூ. 3 வருமானம் வருகிறது என்று கணக்கிடுகிறார்கள். எவ்வளவு காலத்திற்கு அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்குமென்றால் மூன்று மாதங்களுக்குத் தான் கிடைக்கும். பாக்கி 9 மாதங்களுக்கு வேலை கிடையாது. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த உண்மை. ஆனால் தாசில்தார் எப்படி கணக்குப் போடுகிறார்? இந்த விகிதத்தில் 12 மாதத்திற்கும் கணக்கைப்போட்டு இந்தக் குடும்பத்திற்கு 7,000 ரூபாய் வருகிறது என்று சொல்லி கடன் பெற தகுதியற்றவர் என்ற நிலைமையை உருவாக்கிவிடுகிறார்கள். ஆகவே, சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்கு இந்த நல்ல சட்டத்தின் பலன் கிடைக்கவில்லை. எதிர்காலத்திலாவது அவர்களுக்கு இந்த நன்மைகள் கிடைக்க மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களும் வழி செய்யவேண்டும். அதிகாரிகளுக்கு எவ்வளவுதான் எடுத்துக் கூறினாலும், அறிவுரை கூறினாலும் இந்த மாதிரிச் சட்டங்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய முறையில் இன்றுவரை அவர்கள் நடந்தது கிடையாது. இனிமேல் நடக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் ஒவ்வொரு ஒன்றிய அளவிலும் எல்லாக் கட்சியினரும் கொண்ட சர்வ கட்சிக் குழு அமைத்து— அந்தக் குழுவுக்கு தாசில்தார் தலைவராக இருக்கட்டும் ; அவர் மனுவை வாங்கட்டும்—அவர்கள் மூலமாக குறிப்பிட்ட ஒருவர் ஏழையா, வசதி படைத்தவரா என்று நிர்ணயித்தால் நல்ல முறையில் நடக்கும். அப்படிச் செய்கிறபோது இந்தச் சட்டத்தின் பெயரால் லட்சக் கணக்கான மக்களுக்குப் பலன் கிடைக்குமென்று பணிவான கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1981 பிப்ரவரி 11] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

ஒருவருக்கு வீடு இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் ஐம்பதாயிரம் ரூபாய்க்குக் கட்டியிருப்பார்கள். இப்போது இடிந்து கொண்டே இருக்கும். கவுரவத்திற்காக ஒரு பட்டையைப் பூசிக்கொண்டு வாழக் கூடியவர்கள் நிறையப் பேர் இருக்கிறார்கள். ஒரு வீட்டை மட்டும் வைத்தோ, 100 ரூபாய் வாடகை வருகிறது என்பதை மட்டும் வைத்தோ அல்லது மனைவி பெயரில் பத்து ஏக்கர், பின்னை பெயரில் பினாமி நிலம் இருக்கிறது என்று சொல்லியோ முடிவு செய்ய முடியாது. நிலம் என்று சொல்லும்போது எவ்வளவு ஏக்கர் என்பதை வரையறுத்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். கூட்டுறவுக் கடனுக்கு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று போட்டிருக்கிறோம். நிலம் என்று சொல்லுகிற போது விளைகிற நிலம் இருக்கும், விளையாத நிலம் இருக்கும். தண்ணீர் பாயாத பிரதேசம் இருக்கும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் இதனால் பலன் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

விவசாயத் தொழிலாளர்கள், கை வினைஞர்கள், கொத்து வேலை செய்யக்கூடியவர்கள், ஆகியவர்களுக்கு அவர்களுடைய வருமானத்தைக் கேட்காமல் நிவாரணம் கிடைக்கும் வகையில் சட்டத்தைத் திருத்தினால் பலன் கிடைக்கும். அதுபற்றி நம் முடைய அரசு மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும், இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டு சந்தர்ப்பம் கொடுத்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1980 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின்கீழ், ஒரு கடனாளியாக இருப்பவர் 1—1—1980 ஆம் நாள் அன்று திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய கடனை நிறுவையாக வைத்திருந்து அதே நேரத்தில் 31—12—1979 நாள் முடிவடைந்த ஆண்டுக்கு குடும்ப வருமானம் ரூ. 4,800-க்கு மேற்படாமல் இருந்தால் அவர் கடன் சலுகைக்கு உள்ளாக்கப்படுவார் என்று ஆக்ட் 13/80-ல் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

[பிற்பகல் 3-30].

ஆனால், அந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்த பிறகு, எந்த நோக்கத்தில் அந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் ஈடுறுவதற்குத் தடைக் கற்களாக வசதி படைத்தவர்கள் ஆங்காங்கு இருந்தார்கள் என்ற செய்தி அரசுக்கு வந்தபிறகுதான் இந்த அவசரச் சட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டு வர வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

பணக்காரர்கள், பெரிய நிலக்கவாந்தார்கள், அளவு கடந்த வருமானம் மிக்க கட்டிடங்களை நகர்ப்புறத்திலே உள்ளடக்கிய வர்களெல்லாம் இதிலே பலன் பெற முயற்சித்தபோது இந்த

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1981 பிப்ரவரி 12]

அவசரச் சட்டம் அவசியமாகத் தேவைப்பட்டது. 18-10-1980-க்குள் ஏற்கனவே இருந்த சட்டத்தின் காலக்கெடு அதுவரைக்கும் மட்டும் நீட்டப்பட்டிருந்த காரணத்தால், குறிப்பாகக் கிராமப் புறங்களிலே இருக்கிற ஏழைமக்களுக்கு, படிக்காத, விவரம் புரியாத மக்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தினுடைய தன்மை, இவ்வளவு காலம் இந்தச் சட்டம் நடைமுறையில் இருக்கிறது; அவர்களுக்குச் சலுகையை ஈர்க்க இருக்கிறது என்பதைக்கூட புரிந்து கொள்ளாத நிலையிலே கிராமத்து மக்கள் இருந்த காரணத்தால் மேலும் அவர்களுக்கு ஆறு மாத காலம் இந்தச் சட்டத்தின் பலனைப் பெறக்கூடிய அவகாசத்தைத் தர வேண்டுமென்று கருதித்தான் 18-10-1980-லிருந்து 31-12-1980 வரைக்கும் இதை நீட்டிக்க முடிவு செய்து உடனடியாக அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது.

ஆனால், முன்பிருந்த சட்டத்திற்கும், தற்போது கொண்டு வந்திருக்கின்ற மாற்றத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடு, சில வசதி படைத்த சில பிரிவினர் இதிலே பலன் அடையக் கூடாது என்பதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா போன்றவர்களெல்லாம் அதைச் சுட்டிக் காட்டிப் பாராட்டினார்கள்.

ஒரு நபர் அல்லது அவர் குடும்ப அங்கத்தினர்கள் எவரேனும் 1-4-1979-க்கு முந்தைய இரண்டு நிதி ஆண்டுகளில் ஒன்றிலோ அல்லது இரண்டு நிதி ஆண்டுகளிலோ வருமான வரி அல்லது மைய மாநில விற்பனை வரி அவர்கட்கு, அவர்கள் உட்படுத்தப் பட்டிருப்பார்களேயானால் அவர்களுக்கும் இந்தச் சட்டம் பொருந்தும் என்று இருக்கின்றபோது அதில் இன்கம் டாக்ஸ் பே பண்ணக் கூடியவர்கள் விற்பனை வரி—மைய மாநில விற்பனை வரி கட்டுகின்றவர்களெல்லாம் பொதுவாகவே வளமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் பெரும்பான்மை ஏழைகளுக்குச் சேர வேண்டிய பலன் சேராது என்ற காரணத்தால்தான் அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டப் பலனிலிருந்து சலுகை கிட்டக் கூடாது என்ற ஷரத்தினைக் கொண்டு வரப்பட்டது.

அதைப்போலவேதான், ஒரு நபர் அல்லது அவர் குடும்பத்திலுள்ள அங்கத்தினர் எவரேனும் 1-10-1979-க்கு முந்தைய நான்கு அரையாண்டுகளில் ஒன்றிலோ அல்லது ஒன்றிற்கு மேற்பட்டவைகளிலோ அல்லது நான்கு அரையாண்டுகளிலோ ஒட்டுமொத்தமாக அவருக்கு இருக்கின்ற கட்டிடம் அல்லது “நான்-அக்கிரகல்சுரல் லேண்ட்” — விவசாயத்திற்குப் பயன்படாத மற்றச் சொத்துக்களினுடைய வாடகை மதிப்பு ஆண்டுக்கு 1,200 ரூபாய் என்ற அளவிற்கு மேல் இருக்குமேயானால் அவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகை கூடாது என்று கொண்டு வரப்பட்டது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் இந்தச் சட்ட முன்வடிவினையே நிராகரிக்க வேண்டுமென்பதற்கு மையக் காரணமாகச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்களும் இதை வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள்.

1981 பிப்ரவரி 12] [திரு. சி.பொன்னையன்]

இந்த ஷரத்தினைக் கொண்டு வந்திதற்கு ஒரு முக்கியமான காரணம், கடன் பிரச்னையைக் பெறுத்தவரைக்கும் இரண்டு கூறாகப் பார்க்க வேண்டும்.

ஒன்று, ஒரு நபருக்கு வரக்கூடிய புரொஃபஷனல் இன்கம் ; உழைப்பினால் அவர்களுக்கு வரக்கூடிய வருமானம். தொழில் பணியினால் அவர்களுக்கு வரக்கூடிய வருமானம்.

இன்னுமொன்று, சொத்து மூலமாக அவர்களுக்கு வரக்கூடிய வருமானம்.

One is professional income and the other is income derived from properties.

அப்படிச் சொத்து மூலமாக அவர்களுக்கு வருகின்ற வருமானத்தை பொறுத்த வரைக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட தடைகளை நாம் பிறப்பிக்காமல் இரப்போமேயானால் பணம் படைத்தவர்களுக்குச் சலுகை அதிகம் கிட்டிவிடும் என்ற காரணத்தால்தான் இது செவ்வனே வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

குறிப்பாக, தொழில் வரியைப் பொறுத்தவரைக்கும், புரொஃபஷனல் டாக்ஸைப் பொறுத்தவரைக்கும், ஒரு நபர் அல்லது குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 1—10—1979க்கு முந்தைய நான்கு அரையாண்டுகளில் ஒன்றிலோ அல்லது ஒன்றுக்கு மேல் பட்டோ அல்லது சேர்த்தோ அவர்கள் “ நான்-அக்ரிகல்சரல் லேண்ட் ” மூலமாக அவர்கள் தொழிலின் மூலமாக ஆண்டுக்கு 1,200 ரூபாய் பிராப்பர்ட்டி டாக்ஸ் அவர்கள் கட்டக் கூடியவர்களாக இருப்பார்களேயானால் அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தினுடைய சலுகை கிட்டாது என்று சொன்ன அதே நேரத்தில் அங்கு மட்டும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா சொன்ன அந்த எக்ஸ்ப்ளனேஷன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. 4,800 ரூபாய் ஒட்டுமொத்த வருமானம் என்ற நிலைக்கு உட்பட்டு அவர்கள் 1,200 ரூபாய்க்கு மேல் தொழில் வரி கட்டுபவர்களாக இருக்கக் கூடாது என்று கொண்டு வரப்பட்டது. அதற்குக் காரணம்,

Income alone is the basis for professional tax. That is the main reason. அதற்கு அங்கு அந்த வரையறை கொண்டு வரப்பட்டது.

விவசாய நிலத்தை நாம் எடுத்துக்கொண்டோமேயானால், தற்போது 10 ஏக்கர் புஞ்சை அல்லது 5 ஏக்கர் நஞ்சை நிலத்தை வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை கிட்டாது என்று கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நோக்கத்தினுடைய அடிப்படையும், அதேபோலவே விவசாயம் அல்லாத அசையாச் சொத்து வைத்திருக்கின்றவர்கள் 25,000 ரூபாய் சந்தை விலை பெறுமானம் உள்ள சொத்தை வைத்திருப்பவர்கள் என்றாலும் ;

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1981 பிப்ரவரி 12]

அல்லதுஇந்த நோக்கத்தினுடைய அடிப்படையே அதை போலவே விவசாயம் அல்லாத அசையா சொத்தை வைத்திருக்கின்றவர்கள், ரூ. 25,000 சந்தைவிலை பெறுமானம் உள்ள சொத்தை வைத்திருப்பார்கள் என்றாலும் அல்லது விவசாயம்செய்யக் கூடிய மற்றும் விவசாயம் அல்லாத அனைத்தும்ஒட்டுமொத்தமாகச் சேர்த்து அசையாச் சொத்துக்களை, ரூ. 25,000-க்கு மேல் அவர்கள் வைத்திருப்பார்களானால் அவர்களுக்கும் விதிவிலக்கு இல்லையென கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. எதற்காக நான் இதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன் என்றால், ரூ. 1,200 வீட்டு வாடகை அல்லது சொத்து வரி என்று இருக்கிறதே அது போதுமா, மிகக்குறைவு என்று சொன்னார்கள். இங்கே எழுகின்ற பிரச்னை எல்லாம் ஒரு ஒட்டுமொத்தமாக நாம் அளிக்கின்ற பொழுது விவசாயியானாலும், ஒருவருக்கு, ரூ. 1,200 என்று வருமானம், வீட்டு வாடகை ரூ. 4,800 என மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான் காள் அவர்கள் சொல்லியது போலவோ அல்லது சங்கரய்யா அவர்கள் சொல்லியது போலவோ உயர்ந்து போகுமேயானால், அவர்களுக்கு சொத்து மதிப்பு ரூ. 1 இலட்சத்தை எட்டிவிடும். காரணம், ரூ. 1,200 என வரையறுக்கப்படுகிறபொழுது சொத்து மதிப்பு ரூ. 25,000 இருக்கும் எனத் தோராயமாகக் கணக்கிடப்படுகிறது. அதை ரூ. 4,800 என நாம் கணக்கிடுவோமேயானால், சொத்து மதிப்பு ரூ. 1 இலட்சம் என, நகர்ப்புறங்களிலே இருக்கிற கட்டிடங்களுக்கு லாடகையின் மீது நாம் நிர்ணயிக்கின்ற பொழுது ஏற்படுகிறது. ஆனால், இது பிரச்சனையை அதிகமாக விவசாயத் துறையிலே உருவாக்கும் என்பதை நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

ரூ. 1 இலட்சம் மதிப்புள்ள விவசாய நிலத்தை வைத்திருக்கின்றவர்களுக்கும் விதி விலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டுவிடும், பல இடங்களிலே நாம் பார்க்கின்றோம், தஞ்சை போன்ற பகுதிகளில் நாம் பார்க்கின்றோம், 1 ஏக்கர் நஞ்சை நிலம், தஞ்சையிலே ரூ. 5,000-க்குக் கூட விற்பனை செய்ய முடியாத நிலை பல இடங்களிலே இருக்கிறது. அப்படி இருக்கிற பொழுது, ரூ. 1 இலட்சம் விவசாய விளை நிலத்திற்கு நாம் விதிவிலக்கு தருவோமேயானால், கிட்டத்தட்ட 20 ஏக்கர் நிலத்தை வைத்திருக்கின்ற விவசாயியும் இந்தச் சட்டத்தினுடைய பலனைப் பெறவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

அது மட்டுமல்ல, கட்டிடத்தை எடுத்துக் கொண்டாலுங்கூட ரூ. 25,000 என்று சென்னை போன்ற வளர்ந்து விட்ட தொழில் நகரங்களில், அது சிறிய தொகையாக நமக்குத் தெரியலாம். ஆனால், மாவட்டத் தலைநகரங்கள், வட்ட நகரங்கள் இது போன்ற பகுதிகளிலே எல்லாம் இன்று அசையாச் சொத்துக்களை எடுத்துக் கொண்டாலுங்கூட, ரூ. 25,000 என்று ரிஜிஸ்டர் மார்க்கெட் வால்யூ இருக்குமேயானால்கூட, அதனமூலம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிற வருமானம் மிக அதிகப்படியாக இருக்கிறது.

1981 பிப்ரவரி 12] [திரு. சி. பொன்னையன்]

சென்னையிலே எடுத்துக் கொண்டாலுங்கூட 3 கிரவுண்ட் அல்லது 4 கிரவுண்ட் நிலம் ஒரு மையப் பகுதியிலே இருக்குமே யானால் அவர்கள் அதன்மூலமாகக் கடன் வாங்கி, மற்றும் தொழில்கூட செய்து ஆதாயம் பெறக்கூடிய சூழ்நிலை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டு வருகிறது. எனவே, 10 ஏக்கர் நஞ்சை நிலத்தினுடைய மதிப்பு ரூ. 50,000 என்ற அடிப்படையில் எடுத்துக் கொண்டால், புஞ்சை நிலத்தினுடைய மதிப்பு ரூ. 25,000 என்ற அடிப்படையில் எடுத்துக் கொண்டால், 5 ஏக்கர் நஞ்சை நிலத்தினுடைய மதிப்பு ரூ. 25,000 என்ற நிலையிலே எடுத்துக்கொண்டால், அதற்கு ஈடான நகரச் சொத்து, ரூ. 25,000 ஆக இருக்கும்போது, அதற்கு வாடகை வரி 1,200 ஆக கணக்கிடப்பட்டு, அது அந்த அடிப்படையில் வசூலிக்கப்பட்டது.

அது மட்டுமல்லாமல், மாண்புமிகு உறுப்பினர் சங்கரய்யா அவர்கள் பேசுகின்றபோழுது சொன்னார், 'வேறு யாருடன் சேர்ந்து கூட்டாக' என்ற வார்த்தையை நீக்கவேண்டுமென்று அந்த family income ரூ. 4,800 என வரையறுக்கப்பட்டதே கூட, family என்பது என்ன என்பது சட்டத்திலே மிகத் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

'family' in relation to a person, means the individual the wife or husband, as the case may be, of such individual and their unmarried minor children. என்று வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அடிப்படையிலேதான் அவர்கள் சொத்துக்களை, அசையா சொத்துக்களை வைத்திருக்கின்ற பொழுதுகூட, 'அவர்களுக்கு இந்தக் கூட்டாக' என்ற தொடர்பு ஏற்படுத்தி கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

அது மட்டுமல்லாமல், பெண்ணுக்கு female person என்று மட்டுமே ஏற்படுத்தியதை மாற்ற வேண்டுமென்று மாண்புமிகு சங்கரய்யா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'female person' என்பதற்கு இங்கு பெண்களுக்கு என்று வெறுமனே குறிக்கப்படவில்லை. மூலச்சட்டத்திலே இருக்கிற ஷரத்தின்படி, a female person whose marriage has been dissolved by a decree of divorce or has been declared null and void, or annulled by a decree of nullity" என்ற அடிப்படையிலேதான் இங்கே female person என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகின்ற பொழுது சொன்னார்கள், இந்தச் சட்டத்தினுடைய பலனை எல்லாம், தற்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கால கெடுவிற்குள் நலிந்த பிரிவினர்கள் பெற முடியுமா? அந்தக் காலம் போதுமா என்றுகூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் சங்கரய்யா அவர்கள் கேட்டார்கள். நான் இந்தச் சட்டம் நடைமுறையிலே என்னென்ன, பிரச்னைகளை எழுப்பி இருக்கிறது என்பதனைப் பார்த்து, தேவைப்படுமேயானால், பிறகு நடைமுறை ஆய்வுக்குப் பிறகு, மீண்டும் காலத்தை நீட்டித்து, ஏழைகளுக்கு நன்மை தர, அவர்களுக்கு வசதி செய்வதற்கு அரசு யோசிக்கும் என்று கூறி,

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1981 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமன்கான் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை அவர்கள் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று வேண்டியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சங்கரய்யா போன்றவர்கள் கொண்டு வந்த திருத்தங்களையும் திரும்பப் பெற வேண்டுமெனக் கேட்டு இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தருமாறு வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 3-40]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமன்கான் அவர்கள் தன்னுடைய தீர்மானத்தை வலியுறுத்துகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமன்கான் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த கடன் நிவாரணச் சட்டத்திலே நான் எழுப்பி இருக்கக்கூடிய சில ஐயப்பாடுகளுக்கும், கேள்விகளுக்கும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த சட்டத்தினுடைய நோக்கத்தின்படி பயன்பெற முடியாத வகையிலே, மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளிடத்திலே போக்கக்கூடிய வழக்குகளை பைசல் செய்வதில் காலதாமதம் ஆகிறது. மேலும், கொடுக்கப்படுகின்ற மனுக்கள் தவறிக் கூட போய்விடுகின்றன என்று சமாதானம் சொல்லப்பட்டு விடுகின்றது. அதனால் பயனில்லாமல் போய்விடுகின்றது. மூலச்சட்டமாக இருக்கட்டும் அல்லது திருத்தச் சட்டமாக இருக்கட்டும், ஆண்டுக்கு 4,800 ரூபாய்க்கு கீழே வருமானம் பெறுகின்ற ஏழை எளிய மக்கள் கொடுக்கக்கூடிய மனுக்களுக்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவும், உடனடியாக உத்தரவுகள் பிறப்பிப்பதற்குமான சில பிரிவுகள் அதில் இல்லாமல் இருக்கின்றன. அதுகுறித்து அரசு கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களை உங்கள் மூலமாக இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் திருத்தம் கொடுக்கிறார்களே என்பதற்காக அவைகளை மறுக்க வேண்டியதில்லை. இதிலே அரசியலே ஓடையாது. எனவே நான் சொல்கிற இந்த ஆலோசனையை ஏற்றுக்கொண்டு நல்ல ஒரு பதிவை அமைச்சர் சொல்வார் என்று நான் நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமன்கான் அவர்கள் பேசியதை நான் வரவேற்கிறேன். நடைமுறையில் என்னென்ன சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. சில குறைபாடுகள் பற்றிக்கூட அரசின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உத்திராபதி அவர்கள் கூட்டிக்காட்டியதைப் போல், வட்ட ஆட்சியர் அளவிலே கூட பல தாமதங்கள் ஏற்பட்டு ஏழை மக்களுக்கு உண்மையில்

1981 பிப்ரவரி 12] [திரு. சி. பொன்னையன்]

பல இன்னல்கள் உருவாகக்கூடிய சூழ்நிலைகள் பற்றி புகார்கள் அரசுக்கு வந்திருக்கின்றன. நிர்வாக உத்தரவுகள் மூலம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து அந்த குறைகளைக் களைய தக்க நடவடிக்கையை அரசு எடுக்கும் என்பதை தெரியப் படுத்திக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரகுமான்கான் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்ப பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: “தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 8/1981) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்டமுன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 3.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: “பிரிவு 3 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. என். கங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க் கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன் :

“பிரிவு 3 (iii) (3)-க்குப் பிறகு பின்வருவதைச் சேர்க்கவும்: விளக்கம்.—ஒருவருடைய வீட்டு வருமானம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு நான்காயிரத்து எண்ணூறு ரூபாய்க்கு மேற்பட்டிருந்தால் அவருக்கு மட்டுமே (iii) ஆம் வரம்பு நிபந்தனை பொருந்தும். இச்சட்டத்தின் காரியங்களுக்காக அவர் கடனாளி என்று கருதப்படமாட்டார்.

பிரிவு 3 (v), (vi), (vii) ஆகிய உப பிரிவுகளில் “தனியாகவோ” என்ற வார்த்தைக்குப் பின் வருகிற “அல்லது வேறு யாருடன் சேர்ந்து கூட்டாகவோ” என்ற வார்த்தைகளை நீக்கிவிட்டு, பின்வருவதைச் சேர்க்கவும்:

“ விளக்கம்.—ஒருவருடைய வீட்டு வருமானம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு நான்காயிரத்து எண்ணூறு ரூபாய்க்கு மேற்பட்டிருந்தால் அவருக்கு மட்டுமே பிரிவு 3 (v), (vi) (vii), ஆம் வரம்பு நிபந்தனை பொருந்தும். இச்சட்டத்தின் காரியங்களுக்காக அவர் கடனாளி என்று கருதப்பட மாட்டார்.”

திருத்தம் முறைப்படி வழிமொழியப்பெற்றது.

[1981 பிப்ரவரி 12]

திரு. என். சங்கரம்மா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்தை கேட்டதற்கு பிறகு நான் சொல்லிக்கொள்வதெல்லாம் இதற்கு வருங்காலம் தான் பதில் சொல்லவேண்டும். நான் சொல்லியிருக்கக்கூடிய கருத்துக்கள் உண்மையாக இருக்கப்போகிறதா, அல்லது அரசு தரப்பிலே சொல்லப் பட்டிருக்கக்கூடிய கருத்துக்கள் உண்மையாக இருக்கப் போகிறதா என்பது பிறகு தான் தெரியும். நான் இப்பொழுது மூலச்சட்டத்திலே கேள்வி கேட்கவில்லை. ஆண்டு வருமானம் 4,800 ரூபாய் உள்ளவர்களுக்கு தான் நிவாரணம் கிடைக்க வேண்டுமென்பதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், அதற்கு பாதிப்பு ஏற்படுகின்றது என்பது தான் எங்களது வாதம். இப்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கக்கூடிய பிரச்சினைகளை எடுத்துப் பார்த்தால், தாசில் தார் ஆண்டு வருமானம் 4,800-க்கு மேல் இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டால் நிராகரித்து விடலாம். ஆகவே அந்த பாதுகாப்பு இருக்கின்றது. ஆனால், இப்பொழுது நாம் கொண்டு வந்திருப்பதை முதலிலே கொண்டு வரவில்லை. 'இப்பொழுது திருத்தம் கொண்டு வருகிறோம். பெண் என்பது பற்றிச் சொன்னார்கள். சட்டத்திலே அப்படி இல்லை. எல்லாப் பெண்களுக்கும் என்று இருக்கிறது. கல்யாணம் ரத்து செய்யப் பட்ட பெண்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் சட்டத் திருத்தத்திலே அப்படி இல்லை. ஆகவே, ஏற்கனவே போடப் பட்ட மனுக்கள் எல்லாம் அதாவது பெண்களிடம் வாங்கிய கடன் என்ற அளவிலே வரக்கூடிய மனுக்கள் எல்லாவற்றையும் தாசில்தார் தள்ளுபடி செய்துவிடுவார்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் அளிக்கிறபோது 'குடும்பம்' என்பது ஒரு குடும்பத்தில் கணவன், மனைவி, திருமணமாகாத குழந்தை என்பதைக் குறிக்கும் என்று இங்கே சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே போடப்பட்டு இருப்பது அப்படி இல்லை. ஒரு குடும்பத்தில் உள்ள ஒருவர் ஜாயின்டாக மற்றவர்களோடோ அல்லது கோதரர்களோடோ சேர்ந்து வாழ்ந்து கொண்டு இருந்தால் இந்தச் சட்டத்தால் அவர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடும். ஏற்கனவே போடப்பட்டுள்ள சட்டத்தின் அடிப்படையில் பலர் ரூ. 4,800-க்கு கீழே வருமானம் உள்ளவர்கள் மனு போட்டுள்ளனர். அவர்களும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் உண்மையான பலன் கிட்டாமல் போய்விடும் என்பதால் இந்தத் திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். இருந்தாலும் எதிர்காலத்தில் இதற்கு பதில் கிடைக்கும் என்பதால், இந்தத் திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறேன். அது நிகழ்ச்சிக் குறிப்பில் இருக்கட்டும்.

திருத்தம் பேரவையின் முடிந்ததற்கு விடப்பெற்று, தோஷம் யற்றது.

1981 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“பிரிவு 3 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, பிரிவு 3 நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 4.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“பிரிவு 4 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்”.

திரு. என். சங்கரய்யா: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“(அ) பத்தியில் 31-12-1980 என்று குறிப்பிட்டுள்ள தேதியை 30-6-1981 என்று திருத்தவும்.

(ஆ) பத்தியில் 31-1-1981 என்று குறிப்பிட்டுள்ள தேதியை 31-7-1981 என்று திருத்தவும்”.

இதற்கான காரணத்தை நான் ஏற்கனவே கூறிவிட்டேன், அப்பிளி கேஷன் போட நேரம் போதாது என்பதால் மேற்கண்ட திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

திருத்தம் வழி மொழியப் பெற்றது.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“பிரிவு 4 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, பிரிவு 4 நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 5.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“பிரிவு 5 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. என். சங்கரய்யா: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன். —

“(அ) பத்தியில் 31-12-1980 என்று குறிப்பிட்டுள்ள தேதியை 30-6-1981 என்று திருத்தவும்.

(ஆ) பத்தியில் 31-1-1981 என்று குறிப்பிட்டுள்ள தேதியை 1-7-1981 என்று திருத்தவும்”.

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1981 பிப்ரவரி 12]

திருத்தம் வழி மொழியப் பெற்றது.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“பிரிவு 5 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று பிரிவு 5 நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 6.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 6 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. என். சங்கரய்யா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன்:—

“பிரிவு 6 (b) (1) (a) ல் வரும் ‘அல்லது பெண்ணுக்கோ’, என்ற வார்த்தைகளை நீக்கவும். அதற்குப் பின் ஆயினும், இத்தகைய நேர்வுகளில் கடனாளி தான் வாங்கிய கடன் தொகை அசலை மட்டும் 3 ஆண்டு தவணைகளில் திருப்பிச் செலுத்தினால் போதுமானதாகும்”.

மைனர்கள், விதவைகள் அவர்களிடமிருந்து வாங்கிய கடன்கள் எல்லாம் போய்விடும். அவர்களுக்கு நிவாரணம் இல்லை. ஆகவே இத்தகைய நேர்வுகளில் கடனாளி தான் வாங்கிய கடன் தொகை அசலை மட்டும் 3 ஆண்டு தவணைகளில் திருப்பிச் செலுத்தினால், போதுமானதாகும் என்று கொடுத்துள்ள திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

திருத்தம் வழி மொழியப்பெற்றது.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 6 சட்டமுன் வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, பிரிவு 6 நிறைவேற்றப்பெற்றது.

1981 பிப்ரவரி 12] [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

(பிற்பகல் 3-50.)

பிரிவுகள் 7, 8 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுத்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 8/1981) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன் வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

ஈ. பொது வக்ஃபுகள் காலவரையறையை நீட்டித்தல் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு, 1981.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு பொது வக்ஃபுகள் கால வரையறையை நீட்டித்தல் திருத்தச் சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 3/1981) ஆய்வுக்கு* எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும் என்று மொழிகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மாமன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு பொது வக்ஃபுகள் காலவரையறையை நீட்டித்தல் திருத்தச்சட்ட முன்வடிவை இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பிரேரேபித்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் சம்பந்தமாக கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது மாண்புமிகு அமைச்சர் இராஜா முகமது அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் சட்ட முன் வடிவை வைத்து, நானாகிய ரகுமான்கான் பேசுகிறேன் என்பதால் இது நமக்கு சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை அல்ல என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அக்கரை செலுத்தாமல் இருக்க வேண்டாமென்று முதலிலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் இந்தப் பிரச்சனையில் எல்லா சமுதாய மக்களுக்கும் பொருந்தக்கூடிய பல் வேறு அம்சங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இந்த வக்ஃபு சொத்துக்கள் என்பது இஸ்லாமிய சமுதாயத்தில் இருக்கக் கூடிய பெரியவர்கள் மதக் காரியங்களுக்காகவும் தான தர்ம காரியங்களுக்காகவும் வசதி படைத்தவர்கள் தங்களுடைய சொத்துக்களை 'உயில்' வாயிலாக, தங்களுடைய நோக்கம் நிறைவேறுவதற்காக எழுதி வைக்கப்பட்டவை. அது சம்பந்தமான சட்ட முன் வடிவைத்தான் இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பிரேரேபித்திருக்கிறார்கள். இப்படி தமிழ்நாட்டில்

*1981 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 27 ஆம் தேதி தமிழ்நாடு கிறிப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1981 பிப்ரவரி 12]

ஏராளமான, இலட்சக்கணக்கான வக்ஃபு சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்த சொத்துக்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு இவைகளை நிர்வகிப்பதற்காக, ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக அன்றைய தினம் நியமிக்கப்பட்ட அந்த வக்ஃபு போர்டு ஒழுங்காக நிர்வகிக்கிறதா? இந்தச் சொத்துக்களை எல்லாம் வக்ஃபுபோர்டு கைப்பற்றியிருக்கிறதா என்றால் இல்லை.

இலட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான சொத்துக்களை ஏழை எளிய மக்களுக்கு தான தர்மம் செய்வதற்காக, மத காரியங்களை, மார்க்க காரியங்களை ஒழுங்காக செய்வதற்காக பெரியவர்கள் எழுதி வைத்த சொத்துக்களை இன்றைக்கு தனிப்பட்ட நபர்களும், முத்தவல்லி என்று சொல்லக் கூடியவர்களும் ஆக்கிரமிப்பு செய்திருக்கின்ற காரணத்தால் இன்றைக்கு அது யாருக்குப் போய்ச் சேர வேண்டுமோ அவர்களுக்குப் போய்ச் சேராத சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே, அந்தச் சொத்துக்கள் எல்லாம் முறையாக வக்ஃபு போர்டுக்கு வந்தாக வேண்டும்; அவைகள் மீட்கப்பட வேண்டும் என்று கொல்லி, இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. இந்தியன் லிமிடேஷன் ஆக்ட் அதற்கு தடையாக இருக்கிறது.

ஒரு சொத்து, எந்த சொத்தாக இருந்தாலும், வக்ஃபு சொத்தை தன்னுடைய பொசஷனில் எடுத்துக் கொண்டு, ஒரு முத்தவல்லியோ அல்லது ஒரு தனி நபரோ எடுத்துக் கொண்டிருக்கும்போது வக்ஃபு போர்டு அதை மீண்டும் பெற வேண்டுமென்று சொன்னால் அந்த பொசஷன் எப்போது எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறதோ அதிலிருந்து 12 வருஷங்களுக்குள்ளாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இல்லை என்றால் இந்தியன் லிமிடேஷன் ஆக்ட் அதை அனுமதிக்காது. ஆகவே, 1959 ஆம் வருஷம் மத்திய சர்க்கார் இந்த இந்தியன் லிமிடேஷன் ஆக்ட்டுக்கு ஒரு விளக்கத்தைக் கொண்டு வந்தது. அப்படி 1959-லே கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் சம்பந்தமாக இந்தியன் லிமிடேஷன் ஆக்ட்படி 12 வருஷங்களுக்குள்ளாக வக்ஃபு போர்டு சொத்துக்களை தன்னுடைய பொசஷனில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்; இல்லாவிட்டால் கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாது. சூட் போட முடியாது, கேஸ் பைல் செய்ய முடியாது. ஆகவே, இந்த சொத்துக்களை திரும்பப் பெற தடை இருப்பதால் 1959 ஆம் வருஷம் சட்டம் சம்பந்தமாக இந்தியன் லிமிடேஷன் ஆக்ட் படி 1970 வரையில் அந்த சொத்துக்களை திரும்பப் பெற முடியும்; சூட் போடலாம், கோர்ட்டுக்குப் போகலாம் என்று ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

அப்படித் திருத்தம் கொண்டு வந்ததற்குப் பிறகு 1970 ஆம் வருஷம் வரைதான் அந்தச் சொத்துக்களைத் திரும்பப் பெற முடிந்தது. ஆகவே மீண்டும் தடை ஏற்பட்டது. எனவே தமிழக அரசு இது போன்ற ஒரு அவசரச் சட்டத்தை கொண்டு வந்து அந்த சட்டத்தின் அடிப்படையிலே 1980 ஆம் வருஷம்

1981 பிப்ரவரி 12] [திரு. அ. ரகுமன்கான்]

டிசம்பர் 31 ஆம் தேதி வரைக்கும் இந்தச் சொத்துக்களை மீண்டும் பெற முடியும் என்றும் 12 ஆண்டுகள் என்பது குறுக்கிடவில்லை என்றும் சொல்லப்பட்டது. அந்த வகையில் ஒரு அவசரச் சட்டம் சட்டமாகியது.

ஆனால் இப்போது இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு திரு. இராஜா முகமது அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய இந்த சட்டம் அந்த காலவரம்பை அதாவது 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31 ஆம் தேதியோடு முடிவடைகிற அந்தக் காலவரம்பை நீடிக்கிற விதத்தில் அதாவது 1983 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31 ஆம் நாள் வரை என்று எக்ஸ்டென்ட் செய்கிறது. நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் 'இதன் மூலம் ஆயிரம் வழக்குகள் போட வேண்டி இருக்கின்றது' என்று சொல்கிறார்கள். 'வக்ஃபு போர்டுக்குச் சேர வேண்டிய சொத்துக்களைத் திரும்பப் பெற அதாவது அவற்றை பொசஷனுக்குக் கொண்டு வர, ஆக்குப் பேஷனுக்குக் கொண்டு வர ஆயிரம் சூட்கள் போடுவதற்கு இது வழி வகை செய்கிறது. ஆகவே தான் இதை நாங்கள் கொண்டு வருகிறோம்' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் இந்த டைம் எக்ஸ்டென்ஷனை வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்த டைம் எக்ஸ்டென்ஷன் இருப்பதால் தான் ஆயிரம் வழக்குகள் போட முடிகிறது என்று சொன்னால் நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆயிரம் வழக்குகள் போடுகின்ற முயற்சி நடைபெற்றதா? ஏன் அதிலே காலதாமதம் ஏற்பட்டது? இந்த டைம் எக்ஸ்டென்ஷன் தேவை தான். ஆனால் 19,950 வழக்குகள் போட்டிருக்கிறோம் என்று கூறுகின்றபோது இந்த ஆயிரம் வழக்குகளை உற்சாகமாக, சுறுசுறுப்பாக தடங்கல் இல்லாமல், போட்டிருக்கலாமே. அதற்கான காலதாமதம் என்ன? மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலமாக இந்த நாடு முழுவதும் இருக்கின்ற முஸ்லீம் சமுதாய மக்களின் சார்பாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வக்ஃபு சொத்து எவ்வளவு இருக்கிறது? அதனுடைய மதிப்பீடு எவ்வளவு? அவற்றின் மூலம் எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது? அவற்றிற்காக எவ்வளவு நிர்வாகச் செலவு ஆகிறது? அந்தச் செலவுகளை எல்லாம் மார்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எந்த நோக்கத்திற்காக வழங்கி இருக்கிறார்களோ அந்த நோக்கத்தோடு செலவழிக்கப்படுகின்றதா? இல்லாமல் மக்களின் நன்மையைக் கருதி இது போன்ற விவரங்களை எல்லாம் சேர்த்து ஒரு அறிக்கையாக வைத்தால் அது நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

நான் இன்னொரு கருத்தினை உங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே சூட்கள் பைல் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். அதிலே தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட வழக்குகள் குறித்து எவ்வளவு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன? இது வரை எத்தனை வழக்குகள் டீக்கிரி ஆகியும்

[திரு. அ. ரகுமான்சான்]

[1981 பிப்ரவரி 12]

கூட பொசிஷன் நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் தடையாக இருக்கின்றன? அப்படித் தடையாக இருக்கின்றது என்று சொன்னால் அதற்கு என்ன காரணம் என்பதையும் நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து உங்களுடைய மேலான கவனத்திற்கு நான் ஒன்றைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு வக்ஃப் பிரச்சினை என்பது சென்னையிலேயும், சேலத்திலேயும் இன்னும் தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் ஏராளமாக இருக்கின்றது. இவைகளின் வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். வக்ஃப் முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் ஏகப்பட்ட சொத்துக்கள் இருந்தாலும் கூட அவையெல்லாம் இன்றைய தினம் வருமான வழியில்லாமல் வருமானத்தைப் பெருக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலையிலே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்த சொத்துக்கள் எல்லாம் சில தனி நபர்களுடைய கையிலேயோ முத்தவல்லிகளின் கையிலேயோ இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் முறையாகப் பயன்படுத்தினால் இன்னும் ஏராளமான வருமானம் வரும். அப்படிப்பட்ட வழிகளை எல்லாம் அரசு கண்டு பிடிக்க வேண்டும். வக்ஃப் போர்டும் அப்படிப்பட்ட வழிகளைக் கண்டுபிடிக்கின்ற முயற்சிகளிலே ஈடுபட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 4.00)

வக்ஃப் போர்டிலிருந்து குத்தகை பெற்ற முத்தவல்லிகள் தவறு செய்தால் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் அதே நேரத்தில் அவர்கள் மீது அரசியல் காரணங்களுக்காக நடவடிக்கை எடுப்பதோ அல்லது அதிகாரிகளை விட்டு மிரட்டுகிற காரியங்களை அமுல் செய்வதாகவோ—அமைச்சர் செய்வதாக நான் குற்றம் சாட்டவில்லை—சில பகுதிகளில் அதிகாரிகளே அது போன்ற காரியங்களில் ஈடுபடுவதாக அல்லது ஆங்காங்கு இருக்கக் கூடிய அரசியல் சார்புடையவர்கள் இதேபோன்று காரியங்களைச் செய்வதாக சில தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன. எந்த அளவு இதில் உண்மை இருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியாது. அமைச்சர் அவர்கள் அது குறித்து விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது குறித்து அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரச் சொன்னால் கொண்டு வந்து தருகிறேன்—அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் வக்ஃப் போர்டு நிர்வாகம் சம்பந்தமாக, வக்ஃப் போர்டு ஆக்ட்டிலேயே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இல்லாம் மார்க்கத்தைப் பற்றித் தெரிந்தவர்கள் தான், சட்டம் பயின்றவர்கள்தான் அதன் நிர்வாகத்தில் உறுப்பினர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று. அரசியல் சார்பு உடையவர்

1981 பிப்ரவரி 12]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

களை, தங்கள் கட்சியை ஆதரிக்கிறவர்களை மட்டும் இதன் உறுப்பினர்களாகப் போடாமல், அந்தச் சட்டத்தை அனுசரித்து கட்சி வேறுபாடின்றி அதன் நிர்வாகத்தை அமைக்க வேண்டும் அமைத்தால் அது சிறப்பாக இருக்கும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடந்த காலத்திலே இது போன்று மாற்றி அமைக்கப் பெற்றதா என்ற கேள்விகள் எல்லாம் இந்தப் பிரச்சனைக்கு பதிலாக அமைந்து விடாது என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் இந்த நேரத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய வக்ஃப் போர்டு நிர்வாகம் சில நேரங்களில் பொறுப்பற்ற முறையிலே போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். திண்டுக்கல் பகுதியில் இருக்கக் கூடிய வத்தலகுண்டு என்னுமிடத்தில் இந்த வக்ஃப் போர்டுக்கு சொந்தமான நிலம் இருக்கிறது. அந்த ஊரிலேயே இருக்கக்கூடிய ராஜ் என்று சொல்லக்கூடிய ஒருவர் அந்த நிலத்தை குத்தகை எடுத்திருக்கிறார். வக்ஃப் போர்டுக்கும் அவருக்கும் ஒப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையிலே ஏலம் விடப்பெறுகிறது. அந்த ஒப்பந்தத்திலேயே ஏதாவது வில்லங்கம் இருந்தால் அதை வக்ஃப் போர்டு ஏற்று காம்பிரைமைஸ் செய்து கொடுக்கும் என்று எழுதப்பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் இந்த குத்தகை எடுத்ததினால் அந்த ஏழை 30,000 ரூ. முதல் 40,000 ரூபாய் வரையில் நஷ்டத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார். உழவாளதாரர் என்ற பெயரில் அவரை எதிர்த்து வேறு ஒருவர் வழக்கு தொடர்ந்திருக்கிறார். யார் உண்மையான உழவாளதாரரோ, யாருக்கு ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் குத்தகை விடப்பட்டதோ, யாரிடம் வக்ஃப் போர்டு ஒப்பந்தம் செய்துக் கொண்டதோ, அவர் மீது பொய் வழக்கினைப் போட்டிருக்கிறார்கள். வத்தலகுண்டு காவல் நிலையத்தில் அது போடப்பெற்றது.

அது சம்பந்தமாக ஏலம் விட்ட வக்ஃப் போர்டு, ஒப்பந்தத்திலே கையெழுத்து இட்ட வக்ஃப் போர்டு, ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா என்று கேட்டால் இல்லை. ஆனால் சட்டம் படித்தவர்களுக்குத் தெரியும். வில்லங்கம் ஏற்பட்டால் சரிகட்டுகிறேன் என்று சொல்லியது சட்ட ரீதியாக இருக்கலாம். அதன் உரிமையான சொத்திலே தகராறு வரும்போது தீர்த்து வைக்க வேண்டிய பொறுப்பு வக்ஃப் போர்டுக்கு இருக்கிறது. இது போன்ற காரியங்கள் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பெற்றதா இல்லையா என்பது தெரியாது. ஆனால் இதை முன்னின்று அவர் தீர்த்து வைக்க முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் விரும்பமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். 'இஸ்மி' என்று ஒரு பத்திரிகை வெளிவருகிறது. அது இஸ்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1981 பிப்ரவரி 12]

லாமிய மத தத்துவங்களுக்காக கொண்டு வரப்பட்டதாக இருந்தாலும்—அது அந்த நோக்கத்திற்காகத் தான் செயல்பட வேண்டும் என்று டிரஸ்ட்டிடலேயே எழுதிவைக்கப் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் அது வெறும் அரசியல் பிரச்சாரங்களுக்காக மட்டுமே இப்போது பயன்படுகிறது. அந்தப் போர்டினுடைய வருமானத்திலிருந்து மதப் பிரச்சாரத்திற்காக நடத்தப்பட வேண்டும் என்று கொண்டு வரப்பெற்ற இந்தப் பத்திரிகை அரசியல் நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.....(குறுக்கீடு)

திரு. ஏ. கி. சண்முகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் அரசியல் லாபநோக்கோடு ஒரு பத்திரிகை நடத்தப்பெறுவதாகச் சொன்னார்கள். எந்த விதத்திலே அது அரசியலாக ஆக்கப் பெறுகிறது என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியுமா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இவைகளைப் பற்றி எல்லாம் விரிவாக வேண்டாம். சட்ட முன் வடிவில் உள்ளதைப் பற்றி மட்டும் திரு. ரகுமான்கான் அவர்களைப் பேச வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மிக முக்கியமானப் பிரச்சனையைப் பற்றி நண்பர் சண்முகம் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள் என்றாலும், அந்தக் குற்றச் சாட்டு எந்த அளவுக்கு சரியானது அல்லது தவறானது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதன் மேலே மேற்கொண்டு பேச எனக்கு நேரம் இல்லை. இஸ்மி என்ற பத்திரிகை இஸ்லாமிய மதக் கொள்கையை பரப்புவதற்கென்றே டிரஸ்ட் பணத்திலிருந்து முதலீடு செய்யப்பெற்று கொண்டு வரப்பெற்ற ஒன்று.

சமூக சம்பந்தமான காரியங்கள் வந்தால் வரவேற்கத்தக்கது. காரணம், அந்த நோக்கத்திற்காகத்தான் இதுபோன்ற காரியங்கள். ஆனால் அது ஒரு குறிப்பிட்ட ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற அல்லது எதிர்க்கட்சியாக இருக்கட்டும், ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல் கட்சிக்கு பிரச்சாரப் பிரயோகமாக ஆளும் கட்சிச் சாதனைகளை விளம்பரம் செய்யவோ அல்லது அதுபோன்ற விளம்பரங்கள் செய்யவோ அல்லது ஆளும் கட்சி சார்பாக அரசியல் சார்பாக கருத்துக்கள் அடங்கி வருவது என்றால் இந்த வகைப் சொத்து எந்த நோக்கத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்டதோ அதன் மூலம் வருகிற வருமானத்தைக் கொண்டு நடைபெறுகிற ஒரு பத்திரிகை அதற்கு மூல காரணமாக இருக்க முடியாது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1981 பிப்ரவரி 12]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

அடுத்து, இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் ஏராளமான பள்ளிவாசல்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு இன்று சொத்துக்கள் மிக மிகக் குறைவாக உள்ளன. வக்ப் சொத்துக்களை முத்தவல்லிகள் நிர்வகிக்கிறார்கள். சொத்து மிகமிகக் குறைவாக இருந்தாலும்கூட வக்ப் போர்டுக்கு அவர்கள் ஒரு காண்ட்ரிப்பீஷன் கொடுக்க வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அப்படி ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுகிறபோது அவர்கள் மீது கிரிமினல் வழக்குகள் தொடரக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே வக்ப் பிராப்பர்ட்டி குறைவாக இருக்கிறபோது, அவர்கள் காண்ட்ரிப்பீஷன் கொடுக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுகிறபோது அதை போர்ட் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த வக்ப் பிராப்பர்ட்டிஸ் எந்த நோக்கத்திற்காக வழங்கப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறுகிறவசையில் அரசியல் சார்பில்லாமல் அந்தப் பணம் போய் சேருகிற விதத்தில் தனி நபர்கள் கையில் இருப்பதை எடுக்க வேண்டும். இன்று வக்ப் போர்ட் நிர்வாகம் சரியாக நடைபெறவில்லை. ஆகவே, இந்தச் சொத்துக்கள் மூலம் கிடைக்கும் வருமானம் அரசியல் சார்பான காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படாமல் அந்த சமுதாயத்தின் நன்மைக்காகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கேட்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. ஏ. சாகுல் அமீது : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, வக்ப்புகள் காலவரையறையை நீட்டித்தல் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவின்மீது என் கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த வக்ப் போர்டைப் பொறுத்தவரையில் இந்த வக்ப் நிர்வாகம் எப்படி நடக்கிறது என்றால் பொதுவாக தமிழ் நாட்டு முஸ்லீம்கள் மத்தியில் ஒரு பெரும் அதிருப்தியை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. வக்ப் என்றால் இஸ்லாமிய இறைவன் அருளிய திருக்குர்ஆன் இஸ்லாமிய வேதத்தில் அறக்கட்டளைகள் சம்பந்தமான கடமைகளைச் செய்வதற்கு அந்தச் சொத்துக்களை நிர்வகிக்கக்கூடிய ஒரு அறக்கட்டளை நிறுவனமாகும். அந்த அறக்கட்டளை நிறுவனம், வக்ப் போர்ட் முறையாகச் செயல்படுகிறதா, அந்த அறநிலையத்திற்காக எழுதி வைக்கப்பட்ட சொத்துக்கள் முறையாக செலவு செய்யப்படுகிறதா என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து இஸ்லாமிய மார்க்கத்திற்கு உகந்தமுறையில் அது தன்னுடைய கடமையைச் செய்கின்றதா என்று கண்காணிப்பதற்கு சூழ்நிலையில் இன்று வக்ப் போர்ட் நிர்வாகக் குறைபாடு காரணமாக அது செம்மையாகச் செயல்படவில்லை.

பள்ளிவாசல் முத்தவல்லிகளிடம் பள்ளிவாசல் வருமானத்தைக் கேட்டு அவர்கள் அனுப்பிய படிவத்தை வாங்கியபின் அவர்களுக்கு, டிமான்ட் நோட்டீஸ் அனுப்பி அவர்கள் கட்டவில்லை

[திரு. ஏ. சாகுல் அமீது]

[1981 பிப்ரவரி 12]

என்றால் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதுதான். அது அவர்கள் பொறுப்புதான். ஆனால் டிமான்ட் நோட்டீஸ் அனுப்பப்படுவதில்லை. டிமான்ட் நோட்டீஸ் அனுப்பப்படாமல் ஏழு ஆண்டுகள், பத்தாண்டுகள் என்று ஆர். ஆர். நோட்டீஸ் அனுப்பி சொத்துக்களை ஜப்தி செய்கிற அளவிற்கு வக்ப்போர்ட் நிர்வாகம் இருப்பதால் இஸ்லாமிய சமுதாய மக்களின் எண்ணம் வக்ப்போர்ட் மீது எந்த அளவிற்கு அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்று சொல்ல இருக்கிறேன். ஒரு நிர்வாகம் செம்மையாக நடைபெறுகிறதா என்று அறிய வேண்டிய பொறுப்பு இருந்தாலும் முறையாக நோட்டீஸ் அனுப்பி அதற்கு பதில் வந்து நடவடிக்கைகள் எடுப்பது பற்றி ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் டிமான்ட் நோட்டீஸ் அனுப்புவதில்லை. ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு சேர்த்து ஆர். ஆர். நோட்டீஸ் அனுப்பி சொத்துக்களை ஜப்தி செய்வது மிகவும் தவறான செயல். சொத்துக்கள் இல்லாத பள்ளிவாசல்கள் எல்லாம் முடிக்கிடக்கிற நிலையில் இருக்கின்றன. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்கியில் பள்ளிவாசல்கள் மூடப்பட்டிருப்பதால் அந்த சமுதாய மக்களின் உள்ளம் எந்த அளவிற்கு புண்பட்டு இருக்கிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

[மாலை 4-10.]

இன்றைக்கு வக்ப் போர்டில், இந்த அறநிலையத்தில் தலைவராக உள்ளவர் இந்த சமுதாயத்தை, இந்த மார்க்கத்தைத் தெரிந்தவராகப் போடவில்லை. ஒரு அறநிலையத்திலே தலைவராக இருக்க வேண்டுமென்றால், அவருக்கு இன்னென்ன தகுதிகள் இருக்கவேண்டுமென்று விதிமுறைகள் உள்ளன. அப்படி எங்கள் மறையிலே வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மார்க்கத்தை தெரிந்தவர்தான் இந்த அறநிலையத்தின் தலைவராக பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்று வழிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், இன்றைக்கு அண்ணா தி.மு.க. அரசு அதற்குப் புறம் பாக ஒரு நிலையை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு எங்களுடைய மார்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு தலைவர் தான் பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்றும், தற்போதுள்ள தலைவர் பற்றி புல புகார்களை பலமுறைகள் எழுதி அனுப்பியும், இந்த அரசு அந்தத் தலைவர் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காதது அறிந்து எங்கள் சமுதாயம் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. இன்றைக்கு வக்ப் போர்டில் சூபரின்டென்டென்ட், இன்ஸ்பெக்டர்கள் போன்றவர்கள் மீது லஞ்சப் புகார்கள் இருப்பதாக பரவலாகச் சொல்லப்படுகிறது. இன்றைக்கு வக்ப் போர்டினுடைய சொத்துக்கள் எல்லாம், குத்தகை ஏலம் விடப்படும்போது, அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கச் செல்லும் சூபரின்டென்டென்டும், இன்ஸ்பெக்டரும் அவர்களுடைய கையாள்களாக மாறி, லஞ்ச லாவண்யம் புரிபவராக பரவலாகப் பேசப்படுகிறது.

1981 பிப்ரவரி 12]

[திரு. ஏ. சாகுல் அமீது]

இந்த வக்ப் போர்டு தலைவரை எங்கள் இயக்கத்தை, எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவராகப் போடவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. இஸ்லாமிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மார்க்க நெறிகளைக் கடைப்பிடிக்கும் ஒருவரைத்தான் அந்த அற நிலையத்தின், போர்டின் தலைவராகப் போட வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். ஆனால், இந்த வக்ப் போர்டும் தலைவரும், வக்ப் போர்டின் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வக்ப் போர்டு எப்படி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று சட்ட விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. அந்த விதிமுறைகளின்படி இன்றைய வக்ப் போர்டு அமைக்கப்படவில்லை. இந்த வக்ப் போர்டிலே ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் இருக்க வேண்டும்; ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் இருக்க வேண்டும். முறைப்படி இந்த மார்க்கம் தெரிந்த ஒரு மௌலவி இருக்கவேண்டும். ஆனால், இன்றைக்கு இஸ்லாமிய மார்க்கம் நெறிகள் அனைத்தும் தெரியாதவர்களை அரசியல் காரணத்திற்காக உங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாகப் போட்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை நான் குறையாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சட்டப்படி வக்ப் போர்டு தலைவர் நியமிக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பள்ளி வாசல்களுடைய சொத்துக்கள் சரிவர பராமரிக்கப்படவில்லை. இன்றைக்கு பல சொத்துக்கள் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ள சொத்துக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று, அந்தந்தப் பகுதிகளிலே உள்ளவர்கள் வக்ப் போர்டிற்கு எழுதியனுப்பியும், அதைத் தடுப்பதற்கு இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படவில்லை; வக்ப் போர்டு அதைச் செய்யவில்லை. ஆங்காங்கு ஆக்கிரமிப்புகளால் சொத்துக்கள் பாதிக்கப்பட்டு, வருமானத்தை இழந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எனவே, அந்த ஆக்கிரமிப்புக்காரர்களை வெளியேற்றுவதற்கு, ஆக்கிரமிப்புகளை நீக்குவதற்கு வக்ப் போர்டு முறையாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில், எங்கள் இஸ்லாமிய மார்க்கத்தின் தலைவராக விளங்கும் நபிகள் நாயகம் அவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பற்றி தமிழ்நாடு அரசு பாட நூல் நிறுவனம் வெளியிட்டிருக்கிறது. அப்படி வெளியிட்டுள்ள பாட நூலில் தவறான முறையிலே, இழிவுபடுத்தும் முறையிலே வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதேபோல், எங்களுடைய ஆண்டு உறிஜீரி ஆண்டு என்று ஆரம்பிக்கும். அந்த உறிஜீரி ஆண்டு, அந்தப் புத்தகத்திலே துலுக்கர் ஆண்டு என்று விஷமமாக குறித்துள்ளார்கள். தமிழ்நாடு பாட நூல் நிறுவன வெளியீடு—

[திரு. ஏ. சாகுல் அமீது] [1981 பிப்ரவரி 12]

வரலாறு தொகுதி 2, பக்கம் 168-169-லே இப்படி தவறான, கடுமையான, கொடுமையான வார்த்தைகளை படிக்கும்போது இன்றைக்கு இந்தச் சமுதாய மக்கள், இஸ்லாமிய சமுதாயம் புண்படுகின்ற வார்த்தைகள் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி செயற் குழுவிலே தீர்மானம் போட்டு, கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பினோம்.

ஆனால் இதுவரை நீக்கப்படவில்லை என்பதை சமுதாயத்தின் சார்பில் உங்கள் முன் வைக்கக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன். தயவு செய்து இஸ்லாமிய சமுதாயத்தின் உள்ளத்தைப் புரிந்து கொண்டு அவதூறாக எழுதப்பட்ட வார்த்தைகளை நீக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். வகீப் போர்டு என்பதற்கு முகமதியர் அறநிலையம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முகமதியர் என்று சொல்லக் கூடாது, அதை மார்க்கம் அனுமதிக்கவில்லை என்று ஏற்கெனவே சட்ட மன்றத்தில் சொன்னேன். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும் அதைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்னும் மாற்றப் படவில்லை. அதை மாற்றவேண்டுமென்ற கருத்தை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சேலம், ஆத்தூர் போன்ற இடங்களில் பள்ளிவாசல் தர்கா உள்ள இடத்தின் பக்கத்தில் இருக்கும் ஜவ்வரிசி ஆலையின் கழிவு நீர் வந்து அங்குள்ள புனிதம் கெடுகிற நிலைமை இருக்கிறது (மணி அடிக்கப்பெற்றது). ஆகவே, வகீப் போர்டு பற்றி நான் கூறிய வற்றைப் பரிசீலித்து குறைகளை நிறைவு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராஜா முகமது : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1981 ஆம் ஆண்டு பொது வகீபுகள் கால வரையை நீட்டித்தல் திருத்தச் சட்ட முன் வடிவைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்களும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சாகுல் அமீது அவர்களும் சில கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் காலவரையறையை நீட்டித்தல் ஏன் செய்யப்படுகிறது என்பதை நான் விளக்க வேண்டுமென்றிருந்தேன். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் அதனுடைய வரலாறுகளை எல்லாம் சொல்லி அந்த நேரத்தை நான் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாத அளவுக்கு எனக்கு உதவி செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய நன்றி. 1980 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 31 ஆம் தேதியோடு அந்தக் காலம் முடிவடைகிறது. அடுத்த ஒரு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்கப்பட்டால்தான் மேலும் ஆயிரம் வழக்குகளைப் போட்டு தவறான முறையில் சட்ட விரோதமாகப் பாராதீனம் செய்த சொத்துக்களை மீட்க முடியும் என்ற அடிப்படையில் இந்தக் கால நீட்டிப்புச் சட்டம் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது. அதையொட்டி அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துகளுக்கான

1981 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. இராஜா முகமது]

விவரங்களை அறிக்கையின் மூலமாக இந்த அவையில் வைக்க நிச்சயமாக நடவடிக்கைகளை எடுப்பேன் என்ற உறுதியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதிலே சில முக்கியமான புள்ளிவிவரங்களைத் தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சொத்து மதிப்பு எவ்வளவு, வருமானம் எவ்வளவு என்றெல்லாம் கேட்டிருக்கிறார்கள். அது தெளிவான புள்ளிவிவரங்களோடு இந்த மாமன்றத்தில் வைக்கப்பட்டால்தான் சரியாக இருக்குமென்ற காரணத்தால் தோராயமாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்பவில்லை.

இருந்தாலும் கூட, தமிழ்நாட்டில் ஆறாயிரம் வக்புகள் இருப்பதாக மதிப்பீட்டிருக்கிறார்கள். சராசரியாக ஒரு வக்புக்கு சில லட்சம் ரூபாய் சொத்து மதிப்பு என்று பார்த்தால் 60 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வக்பு சொத்துக்கள் இருக்கும். சில வக்பு சொத்துக்கள் பல கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள சொத்துக்கள். இன்றைய மார்க்கட் நிலவரப்படி மதிப்பீடு செய்து பார்த்தால்தான் மதிப்பு தெரியும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுப்போம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க அறிக்கையின் மூலமாகப் புள்ளிவிவரங்களைத் தெளிவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஏன் இந்தக் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது? ஏற்கெனவே கொடுத்த காலக் கெடுவை வைத்துக் கொண்டே வழக்குகளைப் போட்டிருக்கலாமே என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். 10 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பழைய தஸ்தாவேஜிகளைச் சேகரித்து, பழைய தகவல்களைச் சேகரித்து வழக்குப் போட வேண்டியிருக்கிறது. அதிலே வக்பு வாரியமும் சர்க்காரும் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. சட்டவிரோதமான பாராதினம் செய்த சொத்துக்களைத் திரும்பப் பெற அக்கறை எடுத்து வருகிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள்.

(பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

வக்பு சொத்து என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் விளக்க நான் விரும்பவில்லை. இஸ்லாமிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வக்பு என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். பிற சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த நன்கொடையாளர்களும் சில இடங்களில் வக்பு செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் என்ன நோக்கத்திற்காக வக்பு செய்யப்பட்டதோ அதை நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பிலுள்ள மூத்த வல்லிகள் தவறான முறையில் நடக்கும்போது நாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

[மாலை 4-20.]

அதிலே பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அரசியல் ரீதியாகப் பாதிக்கிறார்கள். நான் மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், இந்த வக்பு சொத்துக்களைப்

[திரு. கோ. இராஜா முகமது] [1981 பிப்ரவரி 12]

பராமரிக்கின்றவர்கள் இறை நம்பிக்கை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதை வக்பு செய்யப்படுகின்றபொழுது இறைவன் பெயரால்தான் இது வக்பு செய்யப்படுகிறது. எனவே, இறை நம்பிக்கை உள்ளவர்கள், இறைவன் பெயரால் வக்பு செய்யப்பட்ட இறைவனுடைய சொத்துக்களை நிர்வாகம் செய்யக் கூடியவர்கள், தவறான வழிகளிலே அதை நிர்வாகம் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அவர்களைச் சட்ட ரீதியாக எந்த வகையிலே திருத்திவிட முடியும் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இன்னும் கடுமையான சட்டங்கள் ஏதாவது கொண்டு வந்து அந்தச் சொத்துக்களைக் காப்பற்றினாலொழிய, பிரச்சாரத்தின் மூலமாகவோ அல்லது சட்ட திருத்தங்களின் மூலமாகவோ நாம் அதைக் காப்பாற்றிவிட முடியாது. ஆண்டவனுக்கே பயப்படாதவன் அரசுக்கு பயப்படுவான் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் எதிர்பார்க்க மாட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இறை நம்பிக்கை உடையவர்களுக்கு அரசை விட ஆண்டவன் பெரியவன்; சக்தி வாய்ந்தவன். ஆனால் அந்த நம்பிக்கையைச் சொல்லிக்கொண்டு, அதன் பெயராலே நிர்வாகம் செய்யக் கூடியவர்கள் அந்தச் சொத்தைத் தவறான வழியிலே பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் நாம் என்ன செய்ய முடியும்? இருந்தாலும் கூட முடிந்த அளவிற்கு அதிருப்தி உண்டாகாத வகையில், அரசியல் சார்பற்ற முறையில் ஒரு சமுதாய நலகொண்ணத்தின் அடிப்படையிலே அரசு செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று வக்பு வாரியத்திற்கு அவ்வப்பொழுது நாங்கள் அறிவுரை வழங்கிக் கொண்டு வருகிறோம்.

நீங்கள் குறிப்பிட்ட சில நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி நான் தெளிவாக இந்த நேரத்திலே சொல்ல முடியாது என்றாலும் கூட, அதைக் குறிப்பிட்டு நீங்கள் அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவீர்களேயானால் வக்பு வாரியத்திடமிருந்து நான் பதில் பெற்று, இது ஏன் இப்படி நடந்தது என்பதையெல்லாம் விசாரிப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும். காரணம், இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்கள், இது சம்பந்தமான விஷயங்களிலே அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு, கேள்விகள் போடுவதன் மூலமாக, கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்களைக் கொடுப்பதன் மூலமாகக்கூட சில நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முன் வருவார்களேயானால் அதன் மூலமாக இந்த வக்பு சொத்துக்களை நாம் மேலும் பாதுகாக்க முடியும் என்ற நல்லெண்ணத்திலேதான் நான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். அப்பொழுதுதான் சில புள்ளி விவரங்களை நாம் பெற முடியும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே, “இஸ்மி” பத்திரிகை பற்றி ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். பொதுவாக, அறக்கட்டளை என்று வருகின்ற பொழுது, இந்து அறநிலையத் துறையின் சார்பிலே அல்லது

1981 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. இராஜா முகமது]

அதை ஒட்டியோ சில பத்திரிகைகள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே வக்பு வாரியத்தின் சார்பிலே ஒரு பத்திரிகை இல்லை. அதன் மூலமாகச் சமுதாயப் பணி ஆற்ற வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே “இஸ்மி” பத்திரிகையை வக்பு வாரியம் வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதிலே வரக்கூடிய கருத்துக்கள் அல்லது செய்திகளிலே அரசியல் இருக்குமேயானால் அது நிச்சயமாகப் போக்கிக் கொள்ளக் கூடிய ஒன்றுதான். அதைக் குறிப்பிட்டு அவர்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆனால், அது வக்பு வாரியத்திற்கு வரக்கூடிய அந்த சகாய நிதி என்று சொல்கிறோமே கான்ட்ரிபியூசன் அதிலிருந்து நடத்தப் படவில்லை. பப்ளிகேஷன் பண்ட என்று தனியாக ஒன்றை அவர்கள் வசூல் செய்து, சந்தாக்களின் மூலமாக அந்த “இஸ்மி” பத்திரிகை விற்பதன் மூலமாகக் கிடைக்கின்ற பணத்திலிருந்து அது நடத்தப்படுகிறதே தவிர, வக்பு மூலமாக நாம் வசூல் செய்கிறோமே 6 சதவீதம், அந்த 6 சதவீதப் பணத்திலிருந்து நிச்சயமாக இந்தப் பத்திரிகை நடத்தப்படவில்லை. அது என்ன காரியத்திற்காக வசூல் செய்யப்படுகிறதோ அந்தக் காரியத்திற்காக மட்டும்தான் அந்தப் பணத்தை நாம் வசூல் செய்கிறோம். 6 சதவீதத்திலிருந்து ஒரு சதவீதத்தை மத்திய வக்புக்கு நாம் அனுப்பிவிடுகிறோம்; 5 சதவீதத்தை அதிலே, வரக்கூடிய வருமானத்தை வைத்துக் கொண்டு என்னென்ன காரியங்களுக்காக நாம் செய்ய வேண்டுமோ அதை மட்டும்தான் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். மற்றப்படி இந்தப் பத்திரிகை நடத்துவது அல்லது ஏழைகளுக்குத் தையல் இயந்திரங்கள் கொடுப்பது அல்லது ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு உதவுவது என்ற சமுதாய நலப் பணித் திட்டங்களையெல்லாம் வக்பு குழுவும், அரசாங்கத்தினுடைய ஆலோசனையின்படி தனியாகத்தான் அது செயல்படுகிறதே தவிர சகாய நிதியிலிருந்து அதற்குப் பயன்படுத்துவதில்லை; ஒரு பைசாகூட அதற்குப் பயன்படுத்துவதில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே, பத்திரிகை நடத்துவதிலே தவறு இல்லை. அதிலே வரக்கூடிய செய்திகள், ஆட்சேபகரமாக இருக்குமேயானால் நிச்சயமாக ஒரு நடுநிலைமையோடு இருக்கக்கூடிய ஒரு வாரியத்தினுடைய பத்திரிகை அப்படி இருக்கக்கூடாது என்று சொல்வதிலே எனக்கும் ஆட்சேபனை கிடையாது. அப்படிப்பட்ட கருத்துக்கள் ஏதாவது இருக்குமேயானால் தயவு செய்து எங்களுடைய கவனத்திற்குக்கொண்டு வர வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இது ஒரு நல்ல நோக்கத்தோடு வந்திருக்கிறது, பாராட்டுகிறேன் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான் கான் அவர்களே சொல்லிவிட்ட காரணத்தினாலே இதற்குமேல் நான் விளக்க வேண்டியதில்லை என்று கருதுகிறேன்.

ஒரேயொரு கருத்து. இந்த போர்டைப் பொறுத்த அளவிலே பல்வேறு கருத்துக்களை நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். எப்படிப் போட்டாலும், சமுதாயப் பிரச்னை என்று வருகின்றபொழுது,

[திரு. கே. இராஜா முகமது]

[1981 பிப்ரவரி 12]

சமயப் பிரச்னை என்று வருகின்றபொழுது ஆங்காங்கே உள்ளவர்கள் அவர்களாகவே திருத்திக் கொள்ளவும், தகுதிகளை வளர்த்துக் கொள்ளவும் முயற்சி செய்யவில்லை என்று சொன்னால் நாம் அதிகமாக ஒன்றும் செய்து விட முடியாது. ஏதாவது ஒரு நல்லெண்ணத்திலே ஒரு நடவடிக்கை எடுத்தால் விளைவுகள் இன்னும் வேறுவிதமாகப் போய் விடுகின்றன. தலைவலி போய் திருகுவலி வந்தது போலத்தான். ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் வாரியங்கள் அமைக்கப்படுகின்றபொழுது ஏதாவது வந்து விடுகின்றன. இருந்தாலும்கூட அரசினுடைய கவனத்திற்கு அவ்வப்பொழுது நீங்கள் கொண்டு வருகின்றபொழுது அரசு எதையுமே அவட்சியப்படுத்திவிடவில்லை; கொஞ்சம் பொறுமையாக ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் நாங்கள் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அரசைப் பொறுத்த அளவிலே, முத்தவல்லிகள் விஷயத்திலே நாங்கள் மிகவும் நிதானமாக, அவர்களுக்குரிய மரியாதை கொடுத்து, அவர்களுடைய வயதுக்குத் தக்க மரியாதையும் கொடுத்து, அவர்களுடைய பிரச்சனையை நாங்கள் மிகவும் அமைதியாகக் கேட்டு, முத்தவல்லிகளுக்கு ஒரு அரசு, அமைச்சர் என்று பார்க்காமல் ஒரு பெரியவர் வருகிறார் என்று மரியாதை கொடுத்து, நாங்கள் அதையெல்லாம் விசாரணை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். எனவே, வக்பு வாரியத்தினுடைய தீர்ப்புதான் இறுதியானது என்று கருத வேண்டியதில்லை அதிலே ஏதாவது குறை இருக்கும் என்று நீங்கள் கருதுவீர்களேயானால், அரசுக்கு நீங்கள் மனுச் செய்யலாம்; அதன் மூலமாக ஒரு ரத்து உத்தரவை நீங்கள் பெறலாம்; திரும்பப் பரிசீலனை செய்யலாம்.

எவ்வளவோ வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அதைத்தான் பல்வேறு மக்கள் கூடச் செய்து பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் மனதிலே கொள்ள வேண்டும்.

வாரியத்தினுடைய நடவடிக்கையைப் பொறுத்த அளவிலே அதனுடைய பொருளாதாரம் ஓரளவுக்கு இப்பொழுது சீர்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதை மட்டும் நாம் மறந்துவிட முடியாது. அந்த அளவுக்குப் பொருளாதார வளர்ச்சியிலே, அதுவும் ஓரளவு வலிமை பெற்றிருக்கிறது என்று சொன்னால், இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய அதனுடைய குழு அமைப்பு அதற்கு ஒரு காரணம் என்று சொல்ல வேண்டும்.

மற்றபடி நீங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடிய வத்தலகுண்டு சம்பவங்கள், மற்ற விஷயங்களையெல்லாம் தயவுசெய்து, நீங்கள் என்னுடைய கவனத்திற்குத் தனிப்பட்ட முறையிலே சொல்ல வேண்டுமென்று, அல்லது, இங்கே பேசியதிலிருந்து குறிப்பை எடுத்துக் கொண்டு அதன்மீது நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்று இந்த நேரத்திலே உங்களுக்கு நான் உறுதி தெரிவித்து இந்தக் காலவரையறை நீட்டிப்புச் சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி.

“தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு பொது வக்புகள் காலவரையறையை நீட்டித்தல் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1981) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2, 3 ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு பொது வக்புகள் காலவரையறையை நீட்டித்தல் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/1981) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

2. பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழக நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக் கொள்ளுதல் சட்ட முன்வடிவு, 1981.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1981 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பன் பொறுப்புக் கழக (நிர்வாகத்தை அரசு எடுத்துக் கொள்ளுதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1981) ஆய்வுக்கு* எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்.” என்று மொழிகிறேன்.

இந்தச் சட்ட முன்வடிவு இதற்கு முன்னாலே அரசால் வெளியிடப்பட்ட அவசரச் சட்டத்தை, சட்டமாக்குவதற்கான ஒரு முன்வடிவாக அமைந்திருக்கிறது. பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை பல்வேறு கல்வி நிறுவனங்களை நடத்திக் கொண்டுவருகிறது.

*1981 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம், 9-ம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.